

Hallituksen esitys eduskunnalle kansainvälistä taksiliikennettä tiellä koskevan Norjan kanssa tehdyn sopimuksen hyväksymisestä ja laiksi sopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta ja sopimuksen soveltamisesta ja sakon täytäntöönpanosta annetun lain 1 §:n muuttamisesta

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan, että eduskunta hyväksyisi kansainvälistä taksiliikennettä tiellä koskevan Norjan kanssa maaliskuussa 2025 tehdyn sopimuksen.

Sopimuksen tavoitteena on kehittää Suomen ja Norjan pohjoista raja-aluetta, poistaa rajaesteitä ja kehittää raja-alueen yrittäjyyttä, työllisyyttä, matkailua ja paikallisväestön hyvinvointia lailistamalla alueella jo harjoitettu kansainvälinen taksiliikenne. Sopimus sisältää määräykset taksiyritysten velvollisuuksista ja siitä, miten taksiliikennettä saa harjoittaa. Lisäksi se sisältää määräykset tiedonvaihdesta viranomaisten kesken sekä tarvittavista asiakirjoista, verotuksesta ja riitojen ratkaisusta. Sopimus edellyttää, että toimivaltaisten viranomaisten on ryhdyttävä toimenpiteisiin sopimusta rikkonutta taksiyritystä kohtaan.

Esitykseen sisältyy lakiehdotus sopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta ja sopimuksen soveltamisesta (jäljempänä *voimaansaattamislaki*). Ehdotettu laki sisältäisi sopimuksen vaatimat seuraamukset sekä suomalaisia taksiliikenteen harjoittamiseen oikeuttavan luvan haltijoita koskevat tärkeimmät velvoitteet liikenteen harjoittamisesta.

Sopimus tulee voimaan, kun on kulunut 30 päivää siitä, kun sopimuspuolet ovat diplomaattista tietä antaneet toisilleen kirjallisen ilmoituksen eli nootin siitä, että asianomaisen valtion kansalliset vaatimukset sopimuksen voimaansaattamiseksi on tehty. Ehdotettu laki on tarkoitettu tulemaan voimaan valtioneuvoston asetuksella säädettävänä ajankohtana samaan aikaan kuin sopimus tulee voimaan. Lisäksi sakon täytäntöönpanosta annettuun lakiin ehdotetaan tehtäväksi liikennevirhemaksun täytäntöönpanosta johtuva tekninen muutos.

SISÄLLYS

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ.....	1
PERUSTELUT	3
1 Asian tausta ja valmistelu	3
1.1 Tausta.....	3
1.2 Valmistelu.....	3
2 Hallituksen esitys on valmisteltu virkatyönä liikenne- ja viestintäministeriössä. Sopimuksen tavoitteet.....	5
3 Keskeiset ehdotukset.....	5
4 Esityksen vaikutukset	5
4.1 Taloudelliset vaikutukset.....	5
4.2 Vaikutukset viranomaisten toimintaan	6
4.3 Yhteiskunnalliset vaikutukset	6
5 Lausuntopalaute.....	6
6 Sopimuksen määräykset ja niiden suhde Suomen lainsäädäntöön	6
7 Lakiehdotusten säännöskohtaiset perustelut.....	11
7.1 Laki kansainvälistä taksiliikennettä tiellä koskevan Norjan kanssa tehdyn sopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta ja sopimuksen soveltamisesta	11
7.2 Laki sakon täytäntöönpanosta.....	17
8 Voimaantulo	17
9 Ahvenanmaan maakuntapäivien suostumus	17
10 Toimeenpano ja seuranta	17
11 Suhde muihin esityksiin.....	17
12 Eduskunnan suostumuksen tarpeellisuus ja käsittelyjärjestys	18
12.1 Eduskunnan suostumuksen tarpeellisuus.....	18
12.2 Käsittelyjärjestys.....	20
LAKIEHDOTUKSET	22
1. Laki kansainvälistä taksiliikennettä tiellä koskevan Norjan kanssa tehdyn sopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta ja sopimuksen soveltamisesta	22
2. Laki sakon täytäntöönpanosta annetun lain 1 §:n muuttamisesta	25
SOPIMUSTEKSTI	28
RINNAKKAISTEKSTI.....	33
2. Laki sakon täytäntöönpanosta annetun lain 1 §:n muuttamisesta	33

PERUSTELUT

1 Asian tausta ja valmistelu

1.1 Tausta

Taksiliikenteen harjoittamisesta Suomessa säädetään liikenteen palveluista annetussa laissa (320/2017, jäljempänä *liikennepalvelulaki*). Liikennepalvelulakiin ei sisälly säännöksiä lain soveltamisesta muualla kuin Suomessa harjoitettuun taksiliikenteeseen. Siksi on katsottu tarpeelliseksi laatia sopimus kansainvälisestä taksiliikenteestä Suomen ja Norjan välillä. Suomi on jo aikaisemmin solminut vastaavan sopimuksen kansainvälisestä taksiliikenteestä Ruotsin kanssa (SopS 10/2014, 11/2014 ja 99/2024).

Suomen ja Norjan välillä harjoitetaan jo nykyisin kansainvälistä taksiliikennettä, mutta sopimusta kansainvälisestä taksiliikenteestä maiden välillä ei ole aiemmin ollut. Ilman kansainvälistä taksiliikennesopimusta rajat ylittävän taksiliikenteen harjoittaminen on tosiasiaa kiellettyä, ja maiden viranomaiset voivat antaa siitä seuraamuksia taksitoimijoille oman maansa lainsäädännön nojalla. Kesästä 2023 lähtien valvovat viranomaiset Norjan puolella ovatkin kiinnittäneet enemmän huomiota kansainväliseen taksiliikenteeseen, ja valvontaa on kohdistettu suomalaisiin takseihin, jotka ovat voineet saada sakkoja ajaessaan kyytejä Norjan puolella.

Suomen ja Norjan välillä harjoitettava taksiliikenne on ollut pääasiassa matkailuun painottuvaa liikennettä pohjoisen rajaseuduilla ja eri turistikohteissa. Liikennettä on harjoitettu esimerkiksi pohjoisen suosittujen retkeilykohteiden, hotellien ja Norjan puolella sijaitsevien lentokenttien välillä. Toisaalta osa kyydeistä on ollut paikallisten asukkaiden asiointimatkoja rajan toiselle puolelle, esimerkiksi ravintola- tai sairaalakäyntejä sekä koululaisretkiä. Paikallisilta yrittäjiltä saatujen tietojen mukaan raja-alueella harjoitettu liikenne on epäselvän sopimustilanteen vuoksi ollut viime aikoina jossain määrin aiempaa rauhallisempaa. Raja-alueen liikenne on merkityksellistä paikalliselle väestölle, yrittäjyydelle sekä alueen matkailuelinkeinolle. Taksikuljetukset kuuluvat maailman kauppajärjestön WTO:n palvelukauppaa koskevan yleissopimuksen (GATS-sopimuksen) piiriin. GATS-sopimus tuli voimaan 1 päivän tammikuuta 1995 ja se on WTO:n perustamissopimuksen Liite 1B (SopS 5/1995). Sopimuksen keskeinen periaate on suosituimmuuskohtelu, jonka mukaan kunkin jäsenen on myönnettävä toisen jäsenen palveluntarjoajalle yhtä hyvä kohtelu kuin on kohtelu, jonka jäsen myöntää minkä tahansa toisen maan vastaaville palveluntarjoajille. Suosituimmuuskohtelun velvoitteeseen on kuitenkin tiettyjä poikkeuksia, jotka mahdollistavat nyt kyseessä olevan tapaisten kahdenvälisen sopimusten tekemisen. Nämä poikkeukset koskevat muun muassa rajayhteistyötä sekä erikseen mainittuja poikkeuksia suosituimmuuskohtelusta. Näihin erikseen listattuihin poikkeuksiin on Suomelle kirjattu artiklaan II.2 tieliikennettä koskeva poikkeus (GATS Artikla II.2).

1.2 Valmistelu

Sopimuksen valmistelu

Sidosryhmät Suomessa sekä Norjassa ovat toivoneet, että maat sopisivat kansainvälisestä taksiliikennesopimuksesta. Joukkoliikennettä on rajoitetusti saatavilla maiden välisellä raja-alueella, joten takseilla on keskeinen rooli liikennepalveluiden saatavuuden varmistamisessa. Esimerkiksi Norjan puolella sijaitsevat lentokentät palvelevat myös henkilöitä, jotka matkustavat

Suomen pohjoisten kuntien alueelle. Kansainvälinen taksiliikenne on elintärkeää myös sellaisille yrityksille, jotka toimivat matkailuelinkeinossa Suomen ja Norjan välisellä rajalla.

Virkatason keskustelut mahdollisesta taksiliikennesopimuksen laatimisesta Suomen ja Norjan välillä aloitettiin liikenne- ja viestintäministeriön ja Norjan liikenneministeriön välillä aloitettiin keväällä 2023. Valmistelun eri vaiheessa kuultiin sidosryhmiä. Sidosryhmien kuulemista on kuvattu tarkemmin seuraavassa alakohdassa ”kansallinen valmistelu”.

Liikenne- ja viestintäministeriö asetti 27.5.2024 valtioneuvostosta annetun lain (175/2003) 12 §:n, valtioneuvoston ohjesäännön (262/2003) 3 §:n 7 kohdan sekä 9 §:n nojalla neuvotteluvaltuuskunnan Norjan kanssa käytäviä neuvotteluita varten kahdenvälisestä sopimuksesta kansainvälisestä taksiliikenteestä tiellä. Viralliset sopimusneuvottelut järjestettiin virtuaalisena tapaamisena ministeriöiden välillä 21.8.2024. Neuvotteluiden jälkeen sopimusluonnoksen valmistelu jatkui ministeriöiden välisen sähköpostiyhteyden avulla. Liikenne- ja viestintäministeriö on konsultoinut ulkoministeriötä sopimusneuvotteluiden aikana. Sopimusluonnos hyväksyttiin sähköpostiyhteyden avulla 18.11.2024. Sopimusluonnos oli lausuntokierroksella 13.12.2024 – 24.1.2025. Lausuntopalautteen perusteella liikenne- ja viestintäministeriö teki teknisiä muutoksia sopimusluonnokseen, jotka Norjan liikenneministeriö hyväksyi sähköpostin avulla.

Suomen tasavallan hallituksen ja Norjan kuningaskunnan hallituksen välinen sopimus kansainvälisestä taksiliikenteestä tiellä allekirjoitettiin Oslossa 13 päivänä maaliskuuta 2025. Suomen allekirjoittajana toimi liikenne- ja viestintäministeri Lulu Ranne, Norjan liikenne- ja viestintäministeri Jon-Ivar Nygård.

Kansallinen valmistelu

Liikenne- ja viestintäministeriö pyysi keskeisiltä sidosryhmiltä 16.3.2023 näkemyksiä sopimuksen jatkovalmistelua varten. Ministeriön kysymykset liittyivät aikatauluun sitomattomaan taksiliikenteeseen, sallittuihin taksimatkoihin, kiellettyihin taksimatkoihin sekä matkailupalveluyhteyksiin.

Sopimusluonnos oli Suomessa varsinaisella lausuntokierroksella 13.12.2024 – 24.1.2025, jolloin liikenne- ja viestintäministeriö pyysi lausuntoa 22 taholta. Lausunnon sopimusluonnoksesta antoivat ulkoministeriö, Poliisihallitus, Rajavartiolaitos, Ahvenanmaan maakuntahallitus, Liikenne- ja viestintävirasto Traficom, Suomen taksiliitto ry, Lapin kauppakamari, Enontekiön kunta sekä Inarin ja Utsjoen kunnat yhteisesti. Lausunnoissa sopimusta pidettiin kannatettavana ja tarpeellisenä, eikä kukaan lausunnonantajista nähnyt estettä sopimuksen allekirjoittamiselle. Inarin ja Utsjoen kunnat sekä Lapin kauppakamari toivoivat lausunnoissaan, että taksiliikennesopimus mahdollistaisi suomalaisten ohjelmapalveluyritysten kuljettaa asiakkaitaan myös Norjan alueella ilman taksiliikennelupaa, kun kuljetuksen lähtöpaikka on Suomessa. Suomen ja Norjan kansalliset lainsäädännöt eroavat toisistaan muun muassa siten, ettei em. kuljetuksiin oikeuttavaa poikkeusta matkailupalveluyrityksille ole olemassa Norjan lainsäädännössä. Tällaisen poikkeuksen sisällyttäminen maiden väliseen kansainväliseen taksiliikenteen olisi hankalaa ja asettaisi maiden väliset toimijat epäoikeudenmukaiseen asemaan, eikä asiaa siksi sisällytetty sopimukseen.

Lausunnoissa tuotiin esille myös teknisiä tarkennuksia sekä huomioita sopimuksen soveltamiseen liittyen.

Suomessa valtiosopimuksen voimaan saattaminen edellyttää perustuslain 93–95 §:n mukaista menettelyä. Tasavallan presidentti myönsi 28.2.2025 pidetyssä esittelyssä sopimuksen allekirjoittamisvaltuudet ministeri Lulu Ranteelle ja valtiosihteeri Marjo Lindgrenille.

2 Hallituksen esitys on valmisteltu virkatyönä liikenne- ja viestintäministeriössä. Sopimuksen tavoitteet

Sopimuksen tavoitteena on saattaa rajat ylittävä kansainvälinen taksiliikenne Suomen ja Norjan välillä osaksi maiden oikeusjärjestelmiä. Sopimuksen myötä maiden välinen kansainvälinen taksiliikenne olisi sallittua sopimuksen ehtojen mukaisesti. Sopimuksen pääsääntöiset hyödyt tulevat näkymään Suomen ja Norjan välisellä pohjoisella raja-alueella. Tavoitteena on myös tarkentaa taksitoimijoiden velvollisuuksia ja oikeuksia kansainvälisessä taksiliikenteessä. Lisäksi sopimus selkeyttää valvovien viranomaisen työtä taksien valvonnassa kansainvälisessä taksiliikenteessä sekä vahvistaa maiden välistä yhteistyötä liikennesektorilla. Joukkoliikennettä on rajoitetusti saatavilla maiden välisellä raja-alueella, joten takseilla on keskeinen rooli liikenteen palveluiden saatavuudelle.

3 Keskeiset ehdotukset

Esityksessä ehdotetaan, että eduskunta hyväksyisi kansainvälistä taksiliikennettä tiellä koskevan Suomen tasavallan hallituksen ja Norjan kuningaskunnan hallituksen välillä tehdyn sopimuksen. Esitys sisältää lakiehdotuksen sopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta ja sopimuksen soveltamisesta. Esityksessä ehdotetaan sekamuotoista voimaansaattamislakia, koska kaikkia taksiyrittäjiä koskevia velvollisuuksia ei voinut sisällyttää itse sopimukseen. Tämä johtuu Suomen ja Norjan takseja koskevan lainsäädännön eroista. Toisaalta sopimuksella on käytännössä merkitystä vain rajoitetulla alueella Suomessa, minkä vuoksi ei ollut syytä muuttaa kansallista taksiliikennettä koskevaa liikennepalvelulakia (320/2017) miltei osin.

Sopimus sisältää määräykset taksiyritysten velvollisuuksista ja siitä, miten taksiliikennettä saa harjoittaa. Lisäksi se sisältää määräykset toimivaltaisista viranomaisista, tiedonvaihdesta viranomaisten kesken sekä tarvittavista asiakirjoista, verotuksesta ja riitojen ratkaisusta. Sopimus edellyttää, että toimivaltaisten viranomaisten on ryhdyttävä toimenpiteisiin sopimusta rikkoenutta taksiyritystä kohtaan. Esitykseen sisältyvässä lakiehdotuksessa esitetään sopimuksen vaatimat seuraamukset sekä suomalaisia taksiliikenteen harjoittamisen oikeuttavan luvan haltijoita koskevat tärkeimmät velvoitteet liikenteen harjoittamisesta. Velvoitteet vastaavat kansallista lainsäädäntöä.

4 Esityksen vaikutukset

4.1 Taloudelliset vaikutukset

Vaikutukset kotitalouksiin

Esitys edistää taksien saatavuutta rajaseuduilla ja helpottaa väestön liikkumista rajan molemmin puolin eri tarkoituksia varten, kuten matkailu- retkeily tai asiointisyyistä. Se helpottaa myös koululaisten, vanhusten ja vammaisten henkilöiden sekä terveyden- tai sairaanhoitoa tarvitsevien henkilöiden liikkumista.

Yritysvaikutukset

Esityksellä säädettäisiin nykyisestä käytännöstä, joten liikenteen turvaamisella olisi positiivisia taloudellisia vaikutuksia suomalaisille taksiliikenteen harjoittajille. Joukkoliikennettä on rajoitettavasti saatavilla maiden välisellä raja-alueella, joten takseilla on keskeinen rooli liikennepalveluiden saatavuuden varmistamisessa. Esitys edistäisi alueen elinkeinoelämän edellytyksiä yleisesti, ja erityisesti ravintola-alan, matkailun ja lentoliikenteen edellytyksiä.

4.2 Vaikutukset viranomaisten toimintaan

Esityksellä olisi vaikutusta raja-alueen tulli-, rajavartio- ja poliisiviranomaisten työhön näiden viranomaisten sopimuksessa mainittujen valvontatehtävien vuoksi. Esitys selkeyttää valvovien viranomaisen työtä taksien valvonnassa kansainvälisessä taksiliikenteessä sekä vahvistaa maiden välistä yhteistyötä liikennesektorilla.

4.3 Yhteiskunnalliset vaikutukset

Alueellisesti esityksellä olisi käytännössä merkitystä vain Lapin raja-alueen elinkeinotoimintaan ja kilpailukykyyn sekä asukkaiden hyvinvointiin ja palveluiden saatavuuteen.

5 Lausuntopalaute

[Esitysluonnoksesta on pyydetty lausunnot yhteensä X taholta ajalla X.X.2025-X.X.2025.]

6 Sopimuksen määräykset ja niiden suhde Suomen lainsäädäntöön

Sopimuksen johdanto sisältää toteamuksen Suomen ja Norjan pyrkimystä edistää maidensa välisen taksiliikenteen kehitystä tiellä.

Luku I Soveltamisala

1 artikla. Artiklan mukaan sopimusta sovelletaan Suomen tasavallan hallituksen ja Norjan kuningaskunnan hallituksen alueiden väliseen kansainväliseen taksiliikenteeseen. Näin ollen sopimus koskee kansainvälistä taksiliikennettä kaikkialla Suomen ja Norjan raja-alueilla. Käytännössä sopimusta sovelletaan näiden valtioiden pohjoisella raja-alueella.

Luku II Määritelmät

2 artikla. Artikla sisältää sopimuksen keskeiset määritelmät.

Taksiliikenteellä tarkoitetaan aikatauluun sitomatonta, korvausta vastaan harjoitettavaa ammattimaista henkilökuljetusliikennettä joko autolla, joka on tarkoitettu enintään kahdeksan henkilön kuljettamiseen kuljettajaa lukuun ottamatta, tai muulla ajoneuvolla, jonka toinen osapuoli on hyväksynyt taksiliikenteen. Ajoneuvon on oltava rekisteröity Suomeen tai Norjaan. Liikennepalvelulain 4 §:n 1 momentti edellyttää, että suomalainen taksiliikenteen harjoittamiseen oikeutettavan luvan haltija hyödyntää ammattimaisen henkilöiden kuljettamiseen tiellä ajoneuvolaissa (82/2021) tarkoitettua henkilöautoa, pakettiautoa, kuorma-autoa, kolmipyörää, kevyttä nelipyörää tai raskasta nelipyörää.

Taksiyrityksellä tarkoitetaan Suomeen tai Norjaan sijoittunutta luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, jolla on lupa harjoittaa taksiliikennettä siellä sovellettavan lainsäädännön mukaan. Näin ollen suomalaisella taksiyrittäjällä on oltava voimassa oleva liikennepalvelulain 4 §:n mukainen taksiliikennelupa tai henkilö- tai tavaraliikennelupa. Henkilö- tai tavaraliikenneluvan haltijan on tehtävä taksiliikenteen harjoittamisesta ilmoitus Liikenne- ja viestintävirastolle. Liikennepalvelulain 4 §:n 2 momentin poikkeukset taksiliikenneluvan vaatimukselle eivät ulotu Suomen ja Norjan väliseen kansainväliseen taksiliikenteeseen tiellä.

Kotivaltiota tarkoitetaan koko Suomen tai Norjan valtion käsittävää maantieteellistä aluetta, jossa taksiyrityksellä on lupa harjoittaa taksiliikennettä kansallisen lainsäädännön mukaan.

Luku III Taksiliikenteen edellytykset

3 artikla. Artiklassa on kuvattu mikä on sallittua taksiliikennettä Suomen ja Norjan alueiden välillä. Artiklan a kohdan mukaan sallittua on kuljettaa matkustajia oman kotivaltion alueelta toiselle. Suomalainen taksiyritys saa siis kuljettaa matkustajia Suomesta Norjaan. Vastaavasti norjalainen taksiyritys saa kuljettaa matkustajia Norjasta Suomeen. Sallittua on artiklan b kohdan mukaan myös tietyissä tilanteissa se, että suomalainen taksiyritys kuljettaa matkustajia Norjasta Suomeen ja norjalainen taksiyritys Suomesta Norjaan, mutta tällöin edellytetään kuitenkin, että kuljetus on tilattu ennakoon. Suomalainen taksiyritys saa siten esimerkiksi jäädä odottamaan Suomen puolelta tuomaansa asiakasta Norjaan viedäkseen hänet takaisin Suomeen, jos näin on ennakolta sovittu. Artiklan c kohdan mukaan sallittua on matkustajien kuljettaminen toisen osapuolen alueen kautta kolmanteen maahan, jos kauttakulkumatkan aikana ei oteta uusia matkustajia. Näin ollen suomalainen taksiyritys voi viedä matkustajia Norjan kautta Ruotsiin, mutta ei ottaa tällä matkalla uusia matkustajia kyytiin Norjasta.

4 artikla. Artikla sisältää kirjauksia taksiliikenteestä, joka ei ole sallittua sopimuksen nojalla. Artiklan a kohdan mukaan kuljetukset kahden tai useamman paikan välillä toisen osapuolen alueella eli kabotaasikuljetukset ovat kiellettyjä. Sellaista kuljetusta, jonka suomalainen taksiyritys suorittaa ja joka noudattaa taksiliikennesopimuksen 3 ja 4 artiklan määräyksiä ja sisältää monta pysäytystä Norjassa, ei nähdä kabotaasiliikenteenä. Kiellettynä kabotaasikuljetuksena ei myöskään nähdä 3 artiklan mukaista ennakolta tilattua kuljetusta, joka alkaa toisen kotivaltion alueelta ja suuntautuu toisen osapuolen alueelle ja sisältää useamman pysähdysten, jos pysähdykset on ennalta sovittu.

Suomessa ajettaviin kuljetuksiin sovelletaan liikennepalvelulakia. Liikennepalvelulain 4 §:n mukaan taksikuljetus edellyttää suomalaista taksiliikenteen harjoittamiseen oikeuttavan luvan. Ilman taksiliikenteen harjoittamiseen oikeutettavaa lupaa harjoitettu liikenne on liikennepalvelulain 262 §:n mukaan rangaistavaa luvaton ammattimaista liikenteen harjoittamista. Artiklan b kohta kieltää harjoittamasta taksiliikennettä toisen osapuolen alueelta kolmanteen maahan tai päinvastoin. Suomalainen taksiyritys ei siten saa ottaa matkustajia kyytiin Norjasta ja viedä heitä Ruotsiin.

5 artikla. Artikla sisältää sopimuksen mukaista, sallittua liikennettä hoitavan taksiyrityksen tai taksinkuljettajan yleiset velvollisuudet. Näitä ovat velvoite rekisteröidä kuljetukset taksamittariin tai muuhun laitteeseen tai järjestelmään kotivaltion lainsäädännön mukaisesti, velvoite noudattaa kotivaltion lainsäädäntöä taksimatkan hinnoittelusta ja matkasta kerättävistä tiedoista, velvoite pitää ajoneuvossa artiklassa 6 mainittavat asiakirjat ja esittää ne pyydettyä viranomaisille. Lisäksi velvoitteena on valita asiakkaan kannalta edullisin ja tarkoituksenmukaisin

reitti tai ajaa asiakkaan ehdottamaa reittiä sekä velvoite täyttää taksivalaisimen käyttöä ja taksin merkintöjä, joita kotivaltion voimassa olevan kansallisen lainsäädäntö edellyttää.

Sopimuksen nojalla harjoitetussa taksiliikenteessä noudatettaisiin liikennepalvelulain 15 a §:n vaatimuksia taksimatkasta kerättävistä tiedoista ja keräämiseen käytettävästä laitteistosta.

Sopimuksen nojalla harjoitetussa liikenteessä noudatettaisiin myös liikennepalvelulain kuluttajahintoja koskevia säännöksiä ja niiden nojalla annettuja määräyksiä.

Liikennepalvelulain 151 §:n 1 momentin 6 kohdan mukaan henkilöliikennettä tarjoava luvanhaltija vastaa ja huolehtii siitä, että taksiliikenteessä kun hinta perustuu matkan pituuteen tai matkaan käytettävään aikaan, kuljettaja valitsee matkustajan kannalta edullisimman ja tarkoituksenmukaisimman reitin, jos matkustaja jättää valinnan kuljettajalle, tai ajaa matkustajan ennalta matkan tilauksen yhteydessä hyväksymää tai ehdottamaa reittiä. Tieliikennelain (729/2018) 155 §:n 1 momentin mukaan taksiliikenteeseen käytettävässä ajoneuvossa tulee olla näkyvillä taksivalaisin.

6 artikla. Artiklassa luetellaan ne asiakirjat, jotka on oltava aina ajoneuvossa. Suomalaisen taksiyrityksen ja kuljettajan on huolehdittava, että ajoneuvossa on seuraavat asiakirjat: jäljennös taksiliikenteen harjoittamiseen oikeuttavasta asiakirjasta, taksinkuljettajan ajolupa, rekisteröintitodistuksen osa I, todisteena siitä, että ajoneuvoa saa käyttää ulkomailla, taksamittarin tai muun laitteen tai järjestelmän sinetöintitodistus, jos kansallinen lainsäädäntö sellaista edellyttää, kuljettajan henkilökohtainen ajopäiväkirja sekä jos autossa on turvakamera, kameran rekisteriseloste.

Norjalaisella valvontaviranomaisella ei ole pääsyä suomalaisiin tietojärjestelmiin. Tästä syystä ajoneuvossa on tarpeellista pitää toiminnan harjoittamiseen vaaditun asiakirjan jäljennös. Voimassa olevan kansallisen lainsäädännön mukaan taksiliikennettä voidaan harjoittaa taksiliikenneluvalla, tai henkilöliikenne- tai tavaraliikenneluvalla jos luvanhaltija on ilmoittanut tästä Liikenne- ja viestintävirastolle. Tarvittavista luvista ja niiden myöntämisestä säännellään liikennepalvelulain 4–6 §:ssä. Liikennepalvelulain 151 §:n nojalla liikennettä harjoitettaessa ajoneuvossa on oltava mukana 4 §:ssä tarkoitettu taksiliikennelupa tai sen jäljennös taikka, jos liikennettä harjoitetaan 4 §:ssä tarkoitetun ilmoituksen nojalla, selvitys, josta käy ilmi, että ilmoitus on merkitty liikenneasioiden rekisteriin. Taksinkuljettajan ajoluvasta ja myöntämisestä säännellään liikennepalvelulain 25–26 §:ssä. Liikennepalvelulain 151 §:n 1 momentin 1 kohdan mukaan henkilöliikennettä tarjoava luvanhaltija vastaa ja huolehtii siitä, että taksiliikenteessä kuljettajalla on 25 §:ssä tarkoitettu taksinkuljettajan ajolupa. Rekisteröintitodistuksen osa I on pidettävä mukana ajoneuvossa ajoneuvolain 96 §:n 5 momentin nojalla. Taksamittarin sinetöintitodistuksesta säädetään mittauslaitelain 10 §:ssä, kuljettajan henkilökohtaisesta ajopäiväkirjasta on säädelty työaikalain (872/2019) 7 luvun 31 §:ssä ja turvakameran rekisteriselosteesta on säädelty henkilötietolain (523/1999) 2 luvun 10 §:ssä.

Vastaavasti norjalaisen taksiyrityksen ja kuljettajan on huolehdittava, että ajoneuvossa on seuraavat asiakirjat: ajoneuvon rekisteröintitodistus, ajokortti, alkuperäinen lupa-asiakirja, ajolupa ja ajoneuvon vuokraus- tai leasingsopimus, jos luvanhaltijaa ei ole merkitty omistajaksi ajoneuvon rekisteröintitodistukseen.

7 artikla. Artiklassa määrätään tieliikenteestä ja ajoneuvon hallussapidosta perittävien verojen ja maksujen vapautuksesta. Artiklan a kohdan mukaan toisen osapuolen alueella sallittuja

kuljetuksia suorittava taksiryitys on vapautettu maksamasta kyseisiä veroja. Verottomuus koskee kuitenkin vain ajoneuvoja, jota ei ole rekisteröity toisen osapuolen alueella. Taksiryitys ei ole vapautettu maksamasta polttoaineveroa. Artiklan b kohdan mukaan sopimuksen mukainen verovapaus ei myöskään koske teiden ja siltojen käytöstä perittäviä veroja ja maksuja eikä arvonlisäveroja. Näin ollen suomalainen taksiryitys on velvollinen maksamaan tiemaksun, jos se kuljettaa Norjan puolella matkustajia sopimuksen mukaisesti sellaisella alueella, jolla on käytössä tiemaksu.

Käytännössä artikla koskee autoverotusta. Autoverolain (777/2020) 1 §:n 1 momentin mukaan Suomessa käyttöön otettavasta henkilöautosta, pakettiautosta sekä sellaisesta linja-autosta, jonka omamassa on alle 1875 kilogrammaa, moottoripyörästä sekä moottorikäyttöisestä kolmipyörästä ja raskaasta nelipyörästä on suoritettava valtiolle autoveroa. Saman lain 2 §:n 2 momentti sisältää säännöksen siitä, että käyttöön otolla Suomessa tarkoitetaan ajoneuvon käyttöä liikenteessä Suomen alueella myös silloin, kun ajoneuvoa ei ole rekisteröity Suomessa. Autoverolain 34 § ja 36 § sisältävät säännöksiä, jotka koskevat ulkomailla rekisteröidyn ajoneuvon väliaikaista, verotonta käyttöä yritystoiminnassa. Autoverolain 34 §:n 1 momentin mukaan ajoneuvon käyttö on verotonta, jos ulkomailla vakituisesti asuva luonnollinen henkilö käyttää maahan tuomaansa ulkomailla rekisteröityä ajoneuvoa yksityiskäyttöön enintään 6 kuukauden keskeytymättömänä tai keskeytyvänä määräaikana 12 kuukauden ajanjakson aikana. 34 §:n 2 momentissa on säädetty, että verottomalle käytölle 1 momentissa säädettyä enimmäisaikaa ei sovelleta, jos ulkomailla vakituisesti asuva luonnollinen henkilö työskentelee Suomessa ja poistuu ajoneuvolla säännöllisesti muussa valtiossa sijaitsevaan asuinpaikkaansa. Autoverolain 36 §:n 1 momentissa on säädetty, että mitä 34 §:n 1 momentissa säädetään yksityiskäyttöön tuotavan ajoneuvon verottomasta käytöstä, sovelletaan myös ulkomailla rekisteröityyn ajoneuvoon, jonka muu kuin Suomessa vakituisesti asuva henkilö tuo maahan muun kuin Suomessa olevan yrityksen yritystoiminnassa käytettäväksi tai muualla kuin Suomessa olevan kansainvälisen järjestön tai muun yhteisön toiminnassa käytettäväksi. Autoverolain 57 § sisältää säännöksen siitä, että Verohallinnolle ei tarvitse antaa verottoman käytön ilmoitusta 34 §:ssä tarkoitettua verottomasta käytöstä, jollei 34 §:ssä toisin säädetä. Myöskään autoverolain 36 §:ssä tarkoitettua verottomasta käytöstä ei tarvitse antaa ilmoitusta Verohallinnolle.

Autoverolain 38 §:n mukaan Suomessa vakituisesti asuva luonnollinen henkilö, jonka työpaikka sijaitsee ulkomailla, voi käyttää työpaikan sijaintivaltiossa vakituisesti rekisteröityä, työnantajansa omistuksessa tai hallinnassa olevaa ajoneuvoa Suomessa verottomasti yksinomaan työtehtäviensä hoitamiseen. Verottoman käytön edellytyksenä on, että ajoneuvo viedään takaisin rekisteröintivaltioon kunkin työtehtävän päätyttyä ja että ajoneuvon käyttö kerrallaan kestää Suomessa enintään kolme vuorokautta yhtäjaksoisesti. Ajoneuvon käyttöä asunnon ja työpaikan välisiin matkoihin ei pidetä työtehtävien hoitamisenä. Käytännössä säännöstä voitaisiin soveltaa tapauksessa, jossa norjalaisella taksiryityksellä olisi Suomessa asuva kuljettaja, joka ei palauttaisi autoa toimeksiannon jälkeen Norjaan vaan toisi auton kyydin jälkeen kotiinsa Suomeen. Näiden matkojen osalta auto katsottaisiin otetun liikenteessä käyttöön Suomen alueella autoverolain 2 §:n 2 momentin mukaan.

8 artikla. Artiklassa on määrätty, että taksiryitysten ja taksinkuljettajien on toisen osapuolen alueella kuljetuksia suorittaessaan noudatettava sillä alueella sovellettavaa kansallista lainsäädäntöä. Norjalaiset viranomaiset voivat määrätä suomalaiselle taksiryitykselle ja taksinkuljettajalle Norjassa oikeudellisia seuraamuksia esimerkiksi ylinopeudesta tai muusta kansallisen lainsäädännön vastaisesta teosta. Myös suomalaiset viranomaiset voisivat vastaavasti määrätä

norjalaiselle taksiyritykselle ja taksinkuljettajalle Suomessa oikeudellisia seuraamuksia. Rikoslain (39/1889) 1 luvun 1 §:n mukaan Suomessa tehtyyn rikokseen sovelletaan Suomen lakia.

9 artikla. Artikla sisältää määräykset siitä, miten tulee menetellä tapauksessa, jossa taksiyritys rikkoo sopimuksen määräyksiä toisen osapuolen alueella.

Artiklassa ei ole todettu, millaisia oikeudellisia seuraamuksia rikkomuspaikan alueella voidaan soveltaa toisesta osapuolesta tulleeeseen taksiyrittijään, joka rikkoo sopimuksen määräyksiä, vaan asia on jätetty osapuolelle kansallisesti päätettäväksi. Näin ollen norjalaiset viranomaiset voivat määrätä suomalaiselle taksiyritykselle Norjassa rikosoikeudellisia seuraamuksia myös sopimuksen vastaisesta toiminnasta, jos teot on Norjassa määrätty rangaistaviksi. Vastaavasti Suomessa voidaan tuomita norjalainen taksiyritys sopimuksen vastaisesta teosta, jos teko on Suomessa määrätty rangaistavaksi.

Artikla velvoittaa myös toimivaltaisia viranomaisia tiedonvaihtoon. Artiklassa ei ole määritelty toimivaltaisia viranomaisia, vaan nämä ilmoitetaan osapuolille diplomaattiteitse. Suomalaisista viranomaisista artikla tulee käytännössä koskemaan Liikenne- ja viestintävirastoa. Rikkomuspaikan toimivaltaisen viranomaisen on aina ilmoitettava alueellaan tapahtuneesta sopimusrikkomuksesta taksiyrityksen kotivaltion vastaavalle toimivaltaiselle viranomaiselle. Toimivaltaisen viranomaisen ilmoittamisvelvollisuus ei ole sidoksissa siihen, mitä seuraamuksia teosta on määrätty. Sen tarkoituksena on helpottaa taksiliikenteen yleistä rajat ylittävää valvontaa.

Kotivaltion viranomaisen on tämän artiklan mukaan ryhdyttävä taksiyritystä kohtaan toimenpiteisiin, jotka on määrätty kansallisessa lainsäädännössä.

Käytännössä artikla velvoittaa täydentämään Liikenne- ja viestintäviraston tiedonsaantia koskevia määräyksiä. Liikennepalvelulain 197 §:n 3 momentin nojalla Liikenne- ja viestintävirastolla on oikeus salassapitosäätöjen estämättä saada viranomaiselta ja julkista tehtävää hoitavalta maksutta liikennepalvelulaissa säädettyjen tehtäviensä hoitamiseksi. Tiedonsaantioikeus koskee myös rikosrekisteriä ja sakkorekisteriä. Tietoja saa pyytää muun muassa taksiliikenteen harjoittamiseen oikeuttavan luvan peruuttamista varten. Rikosrekisteriä koskevat tiedot luovutetaan liikenne- ja viestintävirastolle rikosrekisterilain (770/1993) 4 a §:n 2 kohdan nojalla, kun tietoa tarvitaan viranomaisen lupaa tai hyväksyntää varten, jonka edellytyksenä on henkilön luotettavuus. Rikosrekisteriin merkitään myös ulkomaalaista henkilöä koskevat Suomessa annetut tuomiot. Vaikka liikenne- ja viestintävirastolla on oikeus saada tietoja rikosrekisterilain 4 a §:n 2 kohdan nojalla, se voi kyseisen säännöksen mukaan saada tietoja vain lupaa tai hyväksyntää varten, jonka edellytyksenä on henkilön luotettavuus. Rikosrekisterilain säännös ei siten oikeuta tietojen saamiseen niiden ilmoittamiseksi edelleen toiselle viranomaiselle Norjaan, jotta tämä voisi ryhtyä mahdollisiin toimenpiteisiin.

Tietojen saaminen olisi kuitenkin tarpeen erityisesti sopimuksen valvonnan kannalta. Tiedot olisivat tarpeen, jotta norjalainen viranomaislainen voisi ryhtyä mahdollisiin toimenpiteisiin norjalaista taksiyritystä kohtaan, kun tämä on syyllistynyt Suomessa sopimusrikkomukseen.

Luku IV Loppumääräykset

10 artikla. Artiklan a kohdan mukaan osapuolet ilmoittavat toisilleen diplomaattiteitse sopimuksen 5 artiklassa, 9 artiklassa ja 11 artiklassa tarkoitetut toimivaltaiset viranomaiset. Artiklan b kohdan mukaan osapuolet ilmoittavat toisilleen diplomaattiteitse, jos toimivaltaiset

viranomaiset muuttuvat. Artiklassa ei ole suoraa määritelyä, että mitkä toimivaltaiset viranomaiset ovat, ja mahdollistaa siten joustavuutta toimivaltaisten viranomaisten suhteen.

11 artikla. Artiklan a kohdan mukaan sopimuksen täytäntöönpanoon liittyvien kysymysten käsittelemiseksi perustetaan sekakomitea. Sekakomitea kokoontuu tarvittaessa jommankumman osapuolen pyynnöstä. Sekakomitea muodostuu osapuolten toimivaltaisten viranomaisten edustajista. Osapuolet ilmoittavat toisilleen diplomaattiteitse tarkoitetun toimivaltaisen viranomaisen. Suomen kyseinen toimivaltainen viranomainen on Liikenne- ja viestintäministeriö. Artiklan b kohdan mukaan sopimuksen tulkinnasta tai täytäntöönpanosta aiheuttavat riidat, joita toimivaltaiset viranomaiset eivät pysty ratkaisemaan yksimielisesti, ratkaistaan osapuolten kesken eli Suomen tasavallan hallituksen ja Norjan kuningaskunnan hallituksen kesken.

12 artikla. Artiklan a kohdan mukaan sopimusta voidaan muuttaa osapuolten kirjallisella sopimuksella. Artiklan b kohdan mukaan osapuolet ilmoittavat toisilleen diplomaattiteitse, kun ne ovat täyttäneet muutossopimuksen voimaantulo edellyttämät perustuslailliset vaatimukset. Muutossopimus tulee voimaan 30 päivän kuluttua siitä, kun jälkimmäinen ilmoitus on vastaanotettu.

Luku V Voimaantulo

13 artikla. Artiklan a kohdan mukaan osapuolet ilmoittavat toisilleen diplomaattiteitse, kun ne ovat täyttäneet tämän sopimuksen voimaantulon edellyttämät perustuslailliset vaatimukset. Sopimus tulee voimaan 30 päivän kuluttua siitä, kun jälkimmäinen ilmoitus on vastaanotettu. Vastaanottopäivää ei lasketa 30 päivän määräaikaan. Suomi voi toimittaa Norjalle kyseisen nootin sen jälkeen, kun tasavallan presidentti on omalta osaltaan hyväksynyt sopimuksen sekä vahvistanut eduskunnan antaman lain sopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta ja sopimuksen soveltamisesta. Noottienvaihdon jälkeen, mutta ennen 30 päivän määräaikaa annetaan vielä valtioneuvoston asetus sopimuksen voimaansaattamisesta sekä voimaansaattamislain voimaantulosta. Artiklan b kohdan mukaan osapuoli voi irtisanoa sopimuksen lähettämällä asiasta kirjallisen ilmoituksen toiselle osapuolelle diplomaattiteitse. Irtisanominen tulee voimaan kuuden kuukauden kuluttua siitä, kun toinen osapuoli on saanut ilmoituksen.

7 Lakiehdotusten säännöskohtaiset perustelut

7.1 Laki kansainvälistä taksiliikennettä tiellä koskevan Norjan kanssa tehdyn sopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta ja sopimuksen soveltamisesta

Perustuslain 95 §:n 1 momentti edellyttää, että valtiosopimuksen ja muun kansainvälisen velvoitteen lainsäädännön alaan kuuluvat määräykset saatetaan valtiosisäisesti voimaan lailla. Esitys sisältää ehdotuksen sekamuotoiseksi voimaansaattamislainsiksi. Perustuslain 95 §:n 3 momentti mahdollistaa, että laissa kansainvälisen velvoitteen voimaansaattamisesta voidaan säätää, että sen voimaantulosta säädetään asetuksella. Esitys sisältää ehdotuksen siitä, että ehdotetun lain voimaantulosta säädetään valtioneuvoston asetuksella.

1 §. Sopimuksen voimaansaattaminen. Säännöksen mukaan Suomen tasavallan hallituksen ja Norjan kuningaskunnan hallituksen välillä Oslolla 13 päivänä maaliskuuta 2025 tehdyn kansainvälistä taksiliikennettä tiellä koskevan sopimuksen, jäljempänä Suomen ja Norjan välisen

taksiliikennesopimuksen, lainsäädännön alaan kuuluvat määräykset ovat lakina voimassa sellaisina, kuin Suomi on niihin sitoutunut. Lainsäädännön alaan kuuluvia määräyksiä selostetaan jäljempänä eduskunnan suostumuksen tarpeellisuutta koskevassa jaksossa.

2 §. Taksirytyksen velvollisuudet. Pykälässä säädettäisiin velvoitteista, joita suomalaisten taksirytysten eli taksiliikenteeseen harjoittamiseen oikeuttavan luvanhaltijan tai liikenteestä vastaavan henkilön ja käytännössä myös taksinkuljettajan tulee sopimuksen ohella noudattaa.

Pykälän 1 momentin 1 kohdassa säädettäisiin, että taksirytytys on kansallisen lainsäädännön mukaan velvollinen noudattamaan kuluttajahintoja koskevia liikenteen palveluista annetuista lain (320/2017) säännöksiä ja niiden nojalla annettuja määräyksiä, joita taksirytyksen on noudatettava kotimaan liikenteessä. Taksirytytys ei siten voisi periä korkeampia hintoja sopimuksen mukaisesta liikenteestä kuin se voi periä kotimaassa harjoitetussa liikenteessä. Taksiliikenteen palvelujen hinnoittelusta säännellään liikennepalvelulain 152 §:ssä, jossa on säädetty hinnan määräytymisen perusteista ja tavoista, joilla tieto tulee esittää. Henkilöliikennettä tarjoavan luvanhaltijan sekä välityspalvelun tarjoajan tulee antaa kuluttajalle tieto kokonaishinnasta tai hinnan määräytymiseen perusteista ennen taksimatkan alkamista tai tilauksen vahvistamista. Mikäli hinta ei ole kiinteä, luvanhaltijan on annettava matkustajalle ennen matkan alkamista tieto esimerkiksi matkan hinnasta. Hintatiedot on esitettävä siten, että ne ovat helposti kuluttajan havaittavissa ennen matkan alkamista.

Pykälän 1 momentin 2 kohdassa säädettäisiin taksirytyksen velvoitteesta noudattaa liikenteen palveluista annetun lain 15 a §:n säännöksiä taksimatkaista kerättävistä tiedoista. Velvoite perustuisi sopimuksen 5 artiklan a kohtaan, jonka mukaan kuljetus on rekisteröitävä taksamittariin tai muuhun laitteeseen tai järjestelmään, jos taksirytyksen kotivaltiossa voimassa oleva lainsäädäntö sitä edellyttää. Liikennepalvelulain 15 a § edellyttää, että kaikista taksimatkoista kerätään sähköisessä muodossa laissa vaaditut tiedot.

Pykälän 2 momentissa säädettäisiin taksirytyksen ja sen palveluksessa olevan kuljettajan velvoitteesta harjoittaessaan taksiliikennesopimuksen mukaista taksiliikennettä, valita asiakkaan kannalta edullisin ja tarkoituksenmukaisin reitti tai ajaa asiakkaan ehdottamaa reittiä. Velvoite vastaisi liikennepalvelulain 151 §:n kotimaan taksiliikennettä koskevia velvollisuuksia.

3 §. Luvan peruuttaminen. Pykälässä säädettäisiin taksiliikenteen harjoittamiseen oikeuttavan luvan peruuttamisesta, lupa-asiakirjan haltuun otosta, varoituksesta, huomautuksesta ja puutteen tai laiminlyönnin korjaamismahdollisuudesta samoin periaattein kuin kansallisesta taksiliikenteestä on säädetty liikennepalvelulain 242 §:ssä ja liikennepalvelulain 245 §:ssä. Pykälän 1 momentissa säädettäisiin Liikenne- ja viestintäviraston toimivallasta peruuttaa suomalaisen taksirytyksen taksiliikenteen harjoittamiseen oikeuttava lupa määräajaksi, jos sillä on aihetta epäillä, että liikennettä on harjoitettu vastoin taksiliikennesopimuksen 3 tai 4 artiklan määräyksiä. Liikenne- ja viestintävirasto voisi peruuttaa luvan kokonaan vain, jos liikennettä on harjoitettu vakavasti ja olennaisesti vastoin taksiliikennesopimuksen 3 tai 4 artiklan määräyksiä. Lupa voitaisiin tämän säännöksen mukaan peruuttaa, kun suomalainen taksirytytys on syyllistynyt Suomen ja Norjan väliseen taksiliikennesopimuksen vastaiseen tekoon. Sopimuksen 3 artiklan vastaista olisi esimerkiksi uusien matkustajien ottaminen kyytiin Norjasta kauttakulkumatalla Suomesta Ruotsiin. Sopimuksen 4 artiklan vastaista olisi esimerkiksi Norjassa kahden tai useamman paikan välillä harjoitettu liikenne (kabotaasi), jos pysähdyksiä ei ole sovittu ja tilattu ennakolta. Toimenpiteisiin voitaisiin ryhtyä, kun liikenne- ja viestintävirasto on saanut tiedon rikkomuksesta norjalaiselta toimivaltaiselta viranomaiselta.

Pykälän 2 momentissa säädettäisiin Liikenne- ja viestintäviraston toimivallasta peruuttaa taksiliikenteen harjoittamiseen oikeuttava lupa myös, jos lakiehdotuksen 2 §:n säännöksiä on vakavasti ja olennaisesti laiminlyöty tai rikottu. Lupa voitaisiin myös peruuttaa, jos suomalainen taksiyrittäjä vakavasti tai olennaisesti laiminlöisi tai rikkosi lakiehdotuksen 2 §:ssä mainittua taksiyrittäjän velvollisuutta taksiliikennesopimuksen mukaista liikennettä harjoittaessaan noudattaa liikennepalvelulain säännöksiä ja niiden nojalla annettuja määräyksiä kuluttajahinnoista, 15 a §:n säännöksiä taksimatkasta kerättävistä tiedoista ja taksiyrittäjän ja kuljettajan velvollisuutta valita asiakkaan kannalta edullisin ja tarkoituksenmukaisin reitti tai ajaa asiakkaan ehdottamaa reittiä. Tältä osin luvan peruutus ei edellyttäisi ilmoitusta Norjasta.

Pykälän 3 momentissa säädettäisiin Liikenne- ja viestintäviraston toimivallasta ottaa lupa-asiakirjan välittömästi haltuun asian selvittämisen ajaksi, kun se harkitsee luvan peruuttamista 1 ja 2 momentissa tarkoitetuissa tilanteissa. Lupa-asiakirja tulisi palauttaa viipymättä, mikäli lupaa ei peruuteta. Liikennepalvelulain 242 §:n 5 momentissa on säädetty vastaavasta lupa-asiakirjan haltuunotto-oikeudesta.

Pykälän 4 momentissa säädettäisiin Liikenne- ja viestintäviraston toimivallasta antaa taksiyrittäjälle huomautus tai varoitus taksiliikenteen harjoittamiseen oikeutettavan luvan peruuttamisen sijasta. Luvan peruuttamisen sijasta on taksiyrittäjälle annettava huomautus tai varoitus, jos luvan peruuttaminen on kohtuutonta ja ilmenneet puutteet, rikkomukset tai laiminlyönnit voidaan korjata. Liikenne- ja viestintävirasto voisi antaa varoituksen, jos huomautusta ei asiasta ilmenevät seikat kokonaisuudessaan huomioiden voida pitää riittävänä. Liikennepalvelulain 245 §:ssä on säädetty vastaavasta toimivallasta antaa huomautuksia tai varoituksia.

Pykälän 5 momentissa säädettäisiin, että Liikenne- ja viestintäviraston on ennen luvan peruuttamista tai varoituksen antamista annettava taksiyrittäjälle mahdollisuus korjata puute tai laiminlyönti, jos peruuttamisen tai varoituksen antamisen peruste on sellainen, että se voidaan korjata. Korjaaminen tulisi tehdä Liikenne- ja viestintäviraston asettamassa määräajassa.

4 §. Asiakirjarikkomuksesta määrättävä liikennevirhemaksu. Pykälä vastaisi liikennepalvelulain 268 §:n säännöksiä moottorikäyttöisen ajoneuvojen asiakirjoja koskevista rikkomuksista.

Pykälän 1 momentissa säädettäisiin, että kuljettajalle voidaan määrätä 40 euron liikennevirhemaksu, jos hän tallahaan tai huolimattomuudesta rikkoo, mitä ajoneuvoa kuljetettaessa vaadittavien asiakirjojen mukana pitämisestä säädetään sopimuksen 5 artiklassa.

Pykälän 2 momentissa säädettäisiin siitä, että liikennevirhemaksun määräämisestä, tiedoksiantosta ja muutoksenhausta säädetään tieliikennelaissa (729/2018). Momentissa säädettäisiin myös, että liikennevirhemaksun täytäntöönpanosta säädetään sakon täytäntöönpanosta annetussa laissa (672/2002). Seuraamus on siten myös lisättävä sakon täytäntöönpanosta annetun lain soveltamisalan.

5 §. Verotus. Pykälässä säädettäisiin, että Norjaan sijoittuneen taksiyrittäjän, jolla on oikeus harjoittaa taksiliikennettä Norjassa, ei katsota autoverolain 2 §:n 2 momentissa tarkoitettulla tavalla ottaneen ajoneuvoa käyttöön liikenteeseen Suomen alueella sillä perusteella, että ajoneuvoa käytetään taksiliikenteeseen taksiliikennesopimuksen mukaisesti.

Pykälä täydentäisi sopimuksen 7 artiklan määräystä veroista ja maksuista. Autoverolain (777/2020) 1 §:n 1 momentin mukaan Suomessa käyttöön otettavasta henkilöautosta, pakettiautosta sekä sellaisesta linja-autosta, jonka omamassa on alle 1875 kilogrammaa, moottoripyörästä sekä moottorikäyttöisestä kolmipyörästä ja raskaasta nelipyörästä on suoritettava valtiolle autoveroa. Saman lain 2 §:n 2 momentti sisältää määräyksen siitä, että käyttöön otolla Suomessa tarkoitetaan ajoneuvon käyttöä liikenteessä Suomen alueella myös silloin, kun ajoneuvoa ei ole rekisteröity Suomessa. Autoverolain 34 § ja 36 § sisältävät määräyksiä, jotka koskevat ulkomailla rekisteröidyn ajoneuvon väliaikaista, verotonta käyttöä yritystoiminnassa. Autoverolain 34 §:n 1 momentin mukaan ajoneuvon käyttö on verotonta, jos ulkomailla vakituisesti asuva luonnollinen henkilö käyttää maahan tuomaansa ulkomailla rekisteröityä ajoneuvoa yksityiskäyttöön enintään 6 kuukauden keskeytymättömänä tai keskeytyvänä määräaikana 12 kuukauden ajanjakson aikana. 34 §:n 2 momentissa on säädetty, että verottomalle käytölle 1 momentissa säädettyä enimmäisaikaa ei sovelleta, jos ulkomailla vakituisesta asuva luonnollinen henkilö työskentelee Suomessa ja poistuu ajoneuvolla säännöllisesti muussa valtiossa sijaitsevaan asuinpaikkaansa. Autoverolain 36 §:n 1 momentissa on säädetty, että mitä 34 §:n 1 momentissa säädetään yksityiskäyttöön tuotavan ajoneuvon verottomasta käytöstä, sovelletaan myös ulkomailla rekisteröityyn ajoneuvoon, jonka muu kuin Suomessa vakituisesti asuva henkilö tuo maahan muun kuin Suomessa olevan yrityksen yritystoiminnassa käytettäväksi tai muualla kuin Suomessa olevan kansainvälisen järjestön tai muun yhteisön toiminnassa käytettäväksi. Autoverolain 57 § sisältää määräyksen siitä, että Verohallinnolle ei tarvitse antaa verottoman käytön ilmoitusta 34 §:ssä tarkoitettusta verottomasta käytöstä, jollei 34 §:ssä toisin säädetä. Myöskään autoverolain 36 §:ssä tarkoitettusta verottomasta käytöstä ei tarvitse antaa ilmoitusta Verohallinnolle.

Pykälän mukaan Norjaan sijoittuneen taksirytyksen ei katsottaisi ottaneen ajoneuvoa käyttöön autoverolain 2 §:n 2 momentissa tarkoitettulla tavalla Suomen alueella silloin, kun se harjoittaisi taksiliikennesopimuksen mukaista taksiliikennettä. Näin autoverolakia ei tarvitsisi soveltaa lainkaan hoidattaessa taksiliikennesopimuksen mukaista taksiliikennettä. Pykälän verovapaus ulottuisi kuitenkin vain sopimuksessa tarkoitettuihin sallittuihin taksiajoihin. Muihin ajoihin autoverolakia sovellettaisiin normaalisti.

Autoverolain 38 §:ssä on säädetty, että Suomessa vakituisesti asuva luonnollinen henkilö, jonka työpaikka sijaitsee ulkomailla, voi käyttää työpaikan sijaintivaltiossa vakituisesti rekisteröityä, työnantajansa omistuksessa tai hallinnassa olevaa ajoneuvoa Suomessa verottomasti yksinomaan työtehtäviensä hoitamiseen. Verottoman käytön edellytyksenä on, että ajoneuvo viedään takaisin rekisteröintivaltioon kunkin työtehtävän päätyttyä ja että ajoneuvon käyttö kerrallaan kestää Suomessa enintään kolme vuorokautta yhtäjaksoisesti. Ajoneuvon käyttöä asunnon ja työpaikan välisiin matkoihin ei pidetä työtehtävien hoitamisenä. Käytännössä säännöstä voitaisiin soveltaa tapauksessa, jossa norjalaisella taksirytyksellä olisi Suomessa asuva kuljettaja, joka ei palauttaisi autoa toimeksiannon jälkeen Norjaan vaan toisi auton kyydin jälkeen kotiinsa Suomeen. Näiden matkojen osalta auto katsottaisiin otetun liikenteessä käyttöön Suomen alueella autoverolain 2 §:n 2 momentin mukaan.

6 §. Suomen ja Norjan välisen taksiliikenteen luvaton harjoittaminen. Pykälässä säädettäisiin rangaistusmääräyksistä.

Pykälän 1 momentin 1 kohdassa säädettäisiin, että, se joka harjoittaa ammattimaista henkilöiden kuljettamista tiellä ajoneuvolaissa (82/2021) tarkoitettulla henkilöautolla, pakettiautolla, kuorma-autolla, kolmipyörällä, kevyellä nelipyörällä tai raskaalla nelipyörällä ilman

taksiliikennesopimuksen 6 artiklassa edellytettyä taksiliikenteeseen harjoittamiseen oikeuttavaa lupaa on tuomittava luvattomasta Suomen ja Norjan väliseen taksiliikenteen harjoittamisesta sakkoon tai vankeuteen enintään kuudeksi kuukaudeksi. Sopimuksen 2 artiklan b kohdan mukaan taksiyrityksellä tarkoitetaan luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka on sijoittunut osapuolen alueelle ja jolla on lupa harjoittaa taksiliikennettä siellä sovellettavan kansallisen lainsäädännön mukaan.

Suomessa liikennepalvelulain 4 §:n 1 momentti edellyttää, että ammattimaisen henkilöiden kuljettamiseen tiellä ja näiden palvelujen tarjoamiseen yleisölle ajoneuvolaissa tarkoitetulla henkilöautolla, pakettiautolla, kuorma-autolla, kolmipyörällä, kevyellä nelipyörällä tai raskaalla nelipyörällä tarvitaan taksiliikennelupa tai henkilö- tai tavaraliikennelupa. Henkilö- tai tavaraliikenneluvan haltijan on tehtävä taksiliikenteen harjoittamisesta ilmoitus Liikenne- ja viestintävirastolle. Liikennepalvelulain 4 §:n 2 momentin poikkeukset taksiliikennelupa vaatimukselle ei ulotu Suomen ja Norjan väliseen kansainväliseen taksiliikenteeseen tiellä. Ammattimaisen henkilöiden kuljettaminen tiellä määritellään samoin kuin kansallisessa liikenteessä, eli henkilöiden kuljettaminen tiellä tulonhankkimistarkoituksessa korvausta vastaan. Ilman taksiliikenteen harjoittamiseen oikeutettavaa lupaa harjoitettu liikenne on liikennepalvelulain 262 §:n mukaan rangaistavaa luvaton ammattimaista liikenteen harjoittamista. Myös Norjassa taksiliikenteen harjoittaminen edellyttää taksiliikennelupaa.

Rikoslain 1 luvun 1 §:n mukaan Suomessa tehtyyn rikokseen sovelletaan Suomen lakia. Saman lain 6 §:n mukaan myös Suomen kansalaisen Suomen ulkopuolella tekemään rikokseen sovelletaan Suomen lakia. Kyseisen lain 11 §:n mukaan vieraan valtion alueella tehtyyn rikokseen voidaan soveltaa Suomen lakia Suomen kansalaiseen vain, jos rikos myös tekopaikan lain mukaan on rangaistava ja siitä olisi voitu tuomita rangaistus myös tämän vieraan valtion tuomioistuimissa. Rikoksesta ei silloin Suomessa saa tuomita ankarampaa seuraamusta kuin siitä tekopaikan laissa säädetään.

Pykälän 1 momentin 1 kohtaa sovellettaisiin siten lähinnä silloin, kun norjalainen henkilö harjoittaisi luvaton taksiliikennettä kansainvälisenä liikenteenä. Sitä sovellettaisiin lähinnä norjalaisiin yrittäjiin, mutta sitä olisi mahdollista soveltaa myös suomalaisiin toimijoihin rajan ylittävästä tai Norjassa harjoitetusta liikenteestä edellyttäen, että teosta olisi voitu tuomita rangaistus myös Norjassa, mutta sitä ei ole Norjassa määrätty. Teosta tuomittaisiin sakkoon tai vankeuteen enintään kuudeksi kuukaudeksi luvattoman Suomen ja Norjan välisen taksiliikenteen harjoittamisesta, mikä vastaa liikennepalvelulain 262 §:n mukaisesta luvattoman taksiliikenteen harjoittamisesta.

Pykälän 1 momentin 2 kohdassa säädettäisiin, että se, joka harjoittaa taksiliikennettä vastoin taksiliikennesopimuksen 3 tai 4 artiklan määräyksiä on tuomittava luvattomasta Suomen ja Norjan väliseen taksiliikenteen harjoittamisesta sakkoon tai vankeuteen enintään kuudeksi kuukaudeksi. Pykälän 1 momentin 2 kohdan nojalla luvattomasta Suomen ja Norjan välisen taksiliikenteen harjoittamisesta voitaisiin tuomita taksiliikenteen harjoittamiseen oikeutettavan luvan haltijan, joka olisi syyllistynyt tekoihin, jotka eivät ole sallittuja sopimuksen 3 artiklan mukaan tai jotka ovat kiellettyjä 4 artiklan mukaan. Tällaisia tekoja olisivat matkustajien kuljettaminen norjalaisella taksilla Suomesta Norjaan ilman ennakkotilausta. Tämän lain kohdan nojalla voitaisiin myös tuomita norjalaisen taksiyrityksen liikenteen harjoittaminen kabotaasina eli kahden tai useamman Suomessa sijaitsevan paikkakunnan välillä. Sellainen kuljetus, jonka norjalainen taksiyritys suorittaa ja joka noudattaa taksiliikennesopimuksen 3 ja 4 artiklan määräyksiä ja

sisältää monta pysäytystä Suomessa ei nähdä kabotaasiliikenteenä. Tätäkin lainkohtaa sovellettaisiin käytännössä lähinnä norjalaisiin taksirytyksiin.

7 §. Viranomaisen oikeus saada tietoja. Säännös täydentäisi taksiliikennesopimuksen 9 artiklaa, jossa määrätään seuraamuksista ilmoittamisesta. Liikenne- ja viestintävirastolla on velvollisuus tämän artiklan nojalla ilmoittaa alueellaan tehdyt sopimusrikkomukset Norjan toimivaltaiselle viranomaiselle. Osapuolet ilmoittavat toimivaltaiset viranomaiset toisilleen diplomaattiteitse. Pykälässä säädettäisiin, että Liikenne- ja viestintävirastolla on oikeus salassapitosäännösten estämättä saada taksiliikennesopimuksen 9 artiklassa tarkoitettua ilmoitusvelvollisuutta varten välttämättömiä taksirytyksen edustajia koskevia tietoja rikosrekisteristä tai sakkorekisteristä.

Liikennepalvelulain 197 §:n 3 momentin nojalla Liikenne- ja viestintävirastolla on oikeus salassapitosäännösten estämättä saada viranomaiselta ja julkista tehtävää hoitavalta maksutta liikennepalvelulaissa säädettyjen tehtäviensä hoitamiseksi. Tiedonsaantioikeus koskee myös rikosrekisteriä ja sakkorekisteriä. Tietoja saa pyytää muun muassa taksiliikenteen harjoittamiseen oikeuttavan luvan peruuttamista varten. Rikosrekisteriä koskevat tiedot luovutetaan liikenne- ja viestintävirastolle rikosrekisterilain 4 a §:n 2 kohdan nojalla, kun tietoa tarvitaan viranomaisen lupaa tai hyväksyntää varten, jonka edellytyksenä on henkilön luotettavuus. Rikosrekisteriin merkitään myös ulkomaalaista henkilöä koskevat tuomiot.

Pykälän mukaan liikenne- ja viestintävirastolla olisi oikeus saada salassapitosäännösten estämättä tietoja rikosrekisteristä ja sakkorekisteristä myös norjalaiselle henkilölle määrätyistä seuraamuksista. Vaikka liikenne- ja viestintävirastolla on oikeus saada tietoja rikosrekisterilain 4 a §:n 2 kohdan nojalla, se voi kyseisen säännöksen mukaan saada tietoja vain lupaa tai hyväksyntää varten, jonka edellytyksenä on henkilön luotettavuus. Rikosrekisterilain säännös ei siten oikeuta tietojen saamiseen niiden ilmoittamiseksi edelleen toiselle viranomaiselle Norjaan, jotta tämä voisi ryhtyä mahdollisiin toimenpiteisiin. Tässä pykälässä säädettäisiin liikenne- ja viestintäviraston tiedonsaantioikeudesta, joka mahdollistaisi sopimusrikkomuksista ilmoittamisen Norjaan ja sen, että Norjan toimivaltainen viranomainen voisi määrätä norjalaiselle taksirytyttäjille kansallisessa lainsäädännössään mainitun seuraamuksen.

8 §. Viranomaisen oikeus keskeyttää kuljetus. Pykälässä säädettäisiin valvontaviranomaisen eli poliisi-, tulli- tai rajavartiolaitoksen toimivallasta keskeyttää kuljetus, jos kuljettajalla ei olisi esittää niitä asiakirjoja, jotka on mainittu sopimuksen 6 artiklassa. Valvontaviranomaisella olisi tämä keskeyttämismahdollisuus riippumatta siitä, onko taksirytytys suomalainen tai norjalainen. Suomi ja Norja ilmoittavat toimivaltaiset valvontaviranomaiset toisilleen diplomaattiteitse. Säännös vastaa liikennepalvelulain 200 §:n säädöstä poliisin, Tullin ja Rajavartiolaitoksen oikeudesta tarkastaa liikennepalvelulaissa kuljetuksen suorittamiseksi edellyttävät asiakirjat ja mahdollisuudesta keskeyttää kuljetus niiden puutteessa.

9 §. Muutoksenhaku. Pykälässä säädettäisiin oikeudesta hakea oikaisua tämän lain nojalla annettuun päätökseen, siten kuin hallintolaissa (434/2003) säädetään. Oikaisuvaatimuksen johdosta annettuun päätökseen saisi hakea muutosta valittamalla. Pykälässä säädettäisiin, että muutoksenhausta hallintotuomioistuimeen säädetään oikeudenkäynnistä hallintoasioissa annetussa laissa (808/2019). Päätöstä on noudatettava muutoksenhausta huolimatta, jollei valitusviranomainen toisin määrää.

10 §. Valtuutus. Laki on tarkoitettu tulemaan voimaan valtioneuvoston asetuksella säädettävänä ajankohtana samaan aikaan kuin sopimus tulee voimaan.

7.2 Laki sakon täytäntöönpanosta

1 §. Lain soveltamisala.

Eri lakien nojalla määrättävien laiminlyönti- ja seuraamusmaksujentäytäntöönpanosta huolehtii Oikeusrekisterikeskus sakon täytäntöönpanosta säädettyä menettelyä noudattaen. Esityksen 1. lakiehdotuksen uuden 3 a §:n mukainen liikennevirhemaksu lisättäisiin lain 1 §:n 2 momentin soveltamisalaan, sillä liikennevirhemaksun täytäntöönpanosta huolehtisi Oikeusrekisterikeskus.

8 Voimaantulo

Sopimus tulee voimaan kolmenkymmenen päivän kuluttua siitä, kun osapuolet ovat antaneet diplomaattiteitse toisilleen ilmoituksen siitä, että asianomaisen valtion perustuslailliset vaatimukset sopimuksen voimaansaattamiseksi on täytetty.

Ehdotetaan, että esitykseen sisältyvä laki tulee voimaan valtioneuvoston asetuksella säädettävänä ajankohtana samanaikaisesti, kun sopimus tulee Suomen osalta kansainvälisesti voimaan.

9 Ahvenanmaan maakuntapäivien suostumus

Jos valtiosopimus tai muu kansainvälinen velvoite, johon Suomi sitoutuu, sisältää määräyksen Ahvenanmaan itsehallintolain (1144/1991) mukaan maakunnan toimivaltaan kuuluvassa asiassa, on Ahvenanmaan maakuntapäivien hyväksyttävä määräyksen voimaansaattamista koskeva säädös, jotta määräys tulisi voimaan.

Ahvenanmaan itsehallintolain 18 §:n 21 kohdan mukaan Ahvenanmaalla on lainsäädäntövalta asioissa, jotka koskevat tieliikennettä. Näin ollen Ahvenanmaan maakuntapäivien hyväksyntä on hankittava itsehallintolain 59 §:n 1 momentin mukaisesti, jotta sopimuksen voimaantulolaki tulisi voimaan Ahvenanmaalla. Ahvenanmaan maakuntapäiville on lähetetty tätä koskeva pyyntö.

10 Toimeenpano ja seuranta

Sopimuksen 11 artiklassa on määrätty osapuolten toimivaltaisten viranomaisten perustamasta sekakomiteasta, joka kokoontuu tarvittaessa jommankumman osapuolen pyynnöstä. Sekakomitea muodostuu osapuolten toimivaltaisten viranomaisten edustajista, jotka ilmoitetaan diplomaattiteitse sopimuksen toiselle osapuolelle. Suomessa ilmoitettava toimivaltainen viranomainen tulee olemaan Liikenne- ja viestintävirasto. Sopimuksen tulkinnasta tai soveltamisesta aiheutuvat riidat, joita toimivaltaiset viranomaiset eivät pysty ratkaisemaan yksimielisesti, ratkaistaan sopimuspuolten kesken.

11 Suhde muihin esityksiin

Tarkoituksena olisi, että esitykseen sisältyvien lakien nojalla määrättävien laiminlyönti- ja seuraamusmaksujen täytäntöönpanosta huolehtisi Oikeusrekisterikeskus sakon täytäntöönpanosta säädettyä menettelyä noudattaen. Näin ollen esityksen 1. lakiehdotuksen uuden 4 §:n mukainen liikennevirhemaksu olisi tarpeen lisätä sakon täytäntöönpanosta annetun lain 1 §:n 2 momentin soveltamisalaan, sillä liikennevirhemaksun täytäntöönpanosta huolehtisi Oikeusrekisterikeskus. Sakon täytäntöönpanosta annetun lain 1 §:n 2 momenttiin olisi siten tarpeen tehdä tekninen

muutos liikennevirhemaksun toimeenpanosta. Lakia sakon täytäntöönpanosta ehdotetaan muutettavaksi myös hallituksen esityksissä X ja Y.

12 Eduskunnan suostumuksen tarpeellisuus ja käsittelyjärjestys

12.1 Eduskunnan suostumuksen tarpeellisuus

Perustuslain 94 §:n 1 momentin mukaan eduskunta hyväksyy sellaiset valtiosopimukset ja muut kansainväliset velvoitteet, jotka sisältävät lainsäädännön alaan kuuluvia määräyksiä. Perustuslakivaliokunnan tulkintakäytännön mukaan määräys on luettava lainsäädännön alaan kuuluvaksi, jos se koskee jonkin perustuslaissa turvatus perusoikeuden käyttämistä tai rajoittamista, jos määräys muutoin koskee yksilön oikeuksien ja velvollisuuksien perusteita, jos määräyksen tarkoittamasta asiasta on perustuslain mukaan säädettävä lailla, tai jos määräyksessä tarkoitusta asiasta on jo voimassa lain säännöksiä taikka siitä on Suomessa vallitsevan käsityksen mukaan säädettävä lailla. Perustuslakivaliokunnan mukaan kansainvälisen velvoitteen määräys kuuluu näiden perusteiden mukaan lainsäädännön alaan siitä riippumatta, onko määräys ristiriidassa vai sopusoinnussa Suomessa lailla annetun säännöksen kanssa.

Edellä mainituilla perusteilla eduskunnan hyväksyntää edellyttävät lähtökohtaisesti kaikki sopimusmääräykset. Sopimuksen 1 artiklassa määritellään sopimuksen soveltamisala eli Norjan ja Suomen alueiden välinen kansainvälinen taksiliikenne. Sopimuksen 2 artikla sisältää määritelmät taksiliikenteestä, taksiyrityksestä ja kotivaltiosta. Artiklat laajentavat Suomen lainsäädännön alueellista soveltamisalaa, ja ne vaikuttavat sopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten sisältöön ja soveltamiseen välillisesti, joten artiklat kuuluvat itsekin lainsäädännön alaan.

Sopimuksen keskeisimmät elinkeinoharjoittajaa koskevat määräykset sisältyvät sopimuksen 3 ja 4 artikloihin. Nämä artiklat sisältävät määräykset siitä, millainen liikenteen harjoittaminen maiden välillä on sallittua. Taksiliikenteen harjoittamisesta säädetään Suomessa liikennepalvelulaissa (320/2017), ja kyse on perustuslaissa turvatus perusoikeuden, elinkeinovapauden käyttämisestä, joten artiklat kuuluvat lainsäädännön alaan. Myös lakiehdotuksen 2—3 §:ssä on kyse elinkeinovapauden käyttämisestä, ja niitä on siten arvioitava perustuslain 18 §:n 1 momentin kannalta. Suomalaisen taksiyrityksen on 2 §:n mukaan noudatettava sopimuksen mukaisessa liikenteessä eräitä liikennepalvelulaissa määriteltäviä velvoitteita. Taksilupa voidaan 3 §:n nojalla peruuttaa paitsi sopimusrikkomuksen perusteella myös siksi, että näitä velvoitteita ei ole noudatettu. 4 §:n mukaan kuljettajalle voidaan määrätä liikennevirhemaksu, jos asiakirjojen pitämistä ja esittämistä koskevia sopimuksen 5 artiklan määräyksiä on rikottu. Täsmällisyys-, tarkkarajaisuus- ja oikeasuhtaisuusvaatimukset täyttyvät, koska sekä 2 §:ssä mainitut velvoitteet että 4 §:ssä tarkoitettu sanktio velvoitteiden laiminlyönnistä vastaavat pääosin sanamuodoiltaan sitä, mitä taksiyritystä kohtaan on säädetty kansallisessa lainsäädännössä.

Sopimuksen 5 artikla sisältämät määräykset velvoittavat noudattamaan voimassa olevaa kansallista lainsäädäntöä koskien taksamittarin käyttöä, hinnoittelua, taksimatkasta kerättäviä tietoja ja taksivalaisinta ja taksin merkintöjä koskien sekä pitämään autossa mukana tietyt asiakirjat ja esittämään ne artiklassa tarkoitetuilla valvontaviranomaisille ja valitsemaan asiakkaan kannalta edullisimman ja tarkoituksenmukaisimman reitin tai asiakkaan valitsevan reitin. Määräykset koskevat yksilön velvollisuuksien perusteita, ja niistä on Suomessa säädetty ajoneuvolaissa (1090/2002) ja liikennepalvelulaissa. Näin ollen artikla kuuluu lainsäädännön alaan.

Lainsäädännön alaan kuuluu myös 6 artikla, jossa määritellään ne asiakirjat, joihin 5 artiklassa viitataan.

Sopimuksen 7 artiklassa määrätään niistä veroista ja maksuista, joista taksiryitys on vapautettu sopimuksen mukaista liikennettä hoitaessaan. Tieliikenteestä ja ajoneuvon hallussapidosta perittävistä veroista ja maksuista säädetään Suomessa lähinnä autoverolaissa (777/2020) ja ajoneuvoverolaissa (1281/2003), joten artikla kuuluu lainsäädännön alaan. Autoverolain 3 §:n mukaan veron suorittamisvelvollisuus syntyy, kun ajoneuvo rekisteröidään tai otetaan verolliseen käyttöön Suomessa tai jos ennen rekisteröintiä ja verollista käyttöönottoa ajoneuvosta annetaan veroilmoitus. Lain 2 §:n mukaan ajoneuvon käyttöönotolla tarkoitetaan ajoneuvon käyttöä liikenteessä Suomen alueella myös silloin, kun ajoneuvoa ei ole rekisteröity Suomessa.

Autoverolaki sisältää kuitenkin joitain poikkeuksia. Lain 36 §:n mukaan ulkomailla rekisteröidyn ajoneuvon käyttö on verotonta, jos ulkomailla vakituisesti asuva henkilö tuo ajoneuvon maahan muun kuin Suomessa olevan yrityksen yritystoiminnassa käytettäväksi tai muualla kuin Suomessa olevan kansainvälisen järjestön tai muun yhteisön toiminnassa käytettäväksi. Ajoneuvon verottoman käytön enimmäisaika Suomessa on tällaisissa tilanteissa 7 kuukautta. Lain 38 § mahdollistaa sen, että Suomessa pysyvästi asuva henkilö, kuten kuljettaja, jonka työpaikka on Norjassa, voi väliaikaisesti veroa suorittamatta käyttää Suomessa työnantajansa omistuksessa tai hallinnassa Norjassa pysyvästi rekisteröityä ajoneuvoa. Väliaikaisena käyttönä pidetään sitä, että ajoneuvo viedään takaisin rekisteröintivaltioon kunkin työtehtävän päätyttyä. Ajoneuvoa voi kuitenkin käyttää Suomessa yhtäjaksoisesti enintään kolme vuorokautta. Ajoneuvon käyttöä asunnon ja työpaikan välisiin matkoihin ei pidetä työtehtävien hoitamisenä.

Esimerkiksi taksinkuljettaja, jonka työpaikka on Norjassa, voi väliaikaisesti veroa suorittamatta käyttää Suomessa työnantajansa omistuksessa tai hallinnassa Norjassa pysyvästi rekisteröityä ajoneuvoa. Väliaikaisena käyttönä pidetään sitä, että ajoneuvo viedään takaisin rekisteröintivaltioon kunkin työtehtävän päätyttyä. Ajoneuvoa voi kuitenkin käyttää Suomessa yhtäjaksoisesti enintään kolme vuorokautta. Ajoneuvon käyttöä asunnon ja työpaikan välisiin matkoihin ei pidetä työtehtävien hoitamisenä. Lain 57 §:n 1 momentin mukaan ajoneuvon verottomasta käytöstä tulee antaa Verohallinnolle ilmoitus ennen ajoneuvon Suomessa tapahtuvan verottoman käytön alkamista. Saman pykälän 3 momentin mukaan Verohallinnon vahvistama ilmoitus on pidettävä mukana ajoneuvoa käytettäessä ja se on esitettävä valvontaviranomaiselle tämän pyynnöstä.

Koska sopimuksen 7 artikla edellyttää, että norjalaisilla taksiautoilijoilla on täysi verovapaus, eikä autossa sopimuksen 6 artiklan mukaan pidettäviin asiakirjoihin kuulu autoverolaissa mainittua Verohallinnon vahvistamaa ilmoitusta, on artikla sopimuksen lainsäädännön alaan kuuluva määräys ja edellyttää myös autoverotusta koskevaa muutosta. Sopimuksen 7 artikla kuuluu lainsäädännön alaan myös siksi, että se sisältää kansainvälisen velvoitteen, joka sitoo eduskunnan budjettivaltaa. Lakiehdotuksen 5 §:ssä täydennetään 7 artiklaa vapauttamalla sopimuksen mukainen norjalaisen taksiryityksen harjoittama taksiliikenne kaikilta osin autoverolain soveltamisesta.

Sopimuksen 8 artikla kuuluu lainsäädännön alaan, sillä se sisältää määräyksen siitä, että taksiryitysten ja taksinkuljettajien on toisen osapuolen alueella kuljetuksia suorittaessaan noudatettava sillä alueella sovellettavaa kansallista lainsäädäntöä.

Sopimuksen 9 artikla sisältää määräykset seuraamuksista ilmoittamisesta ja velvoittaa toimivaltaisia viranomaisia välittämään yksilöä koskevia tietoja toisen sopimusvaltion viranomaiselle. Perustuslain 10 §:n 1 momentin mukaan henkilötietojen suojasta säädetään tarkemmin lailla. Henkilötietojen käsittelystä säädetään EU:n tietosuojasetuksessa ja tietosuojalaissa (1050/2018). Sopimuksen määräykset yksilöä koskevien tietojen toimittamisesta kuuluvat näin ollen lainsäädännön alaan. Artikla velvoittaa viranomaista ilmoittamaan toisen sopimusvaltion taksirytyksen sopimusrikkomukset toimivaltaiselle viranomaiselle Norjaan. Kansallisessa lainsäädännössä taksiliikenteen valvontaa koskevista rikos- ja sakkorekisteritiedoista säädetään rikosrekisterilaissa (4 a §:n 2 kohta) ja liikennepalvelulaissa (197 §). Artiklaa täydentää voimaansaattamislain 7 §, jossa säädetään Liikenne- ja viestintäviraston oikeudesta saada taksiliikennesopimuksen 9 artiklassa tarkoitettua ilmoitusvelvollisuutta varten välttämättömiä taksirytyksen edustajia koskevia tietoja rikosrekisteristä tai sakkorekisteristä.

Sopimuksen 9 artikla ei suoraan velvoita tarkistamaan kansalliseen lainsäädäntöön sisältyviä seuraamuksia niin, että sopimusrikkomuksista voitaisiin asettaa sanktioita toiseen sopimusvaltioon kuuluvalla taksirytykselle. Liikennepalvelulain luvaton ammattimaisen liikenteen harjoittamista (262 §) koskeva säännös ei selkeästi sääntele sellaista tilannetta, jossa kyse on muussa maassa tarjottavasta taksipalvelusta tai sieltä alkavasta taksiliikenteestä. Siksi rangaistussäännöksiä on syytä täydentää sopimuksen tavoitteiden ja valvonnan toteutumiseksi. Tältä osin 9 artiklassa epäsuorasti puututaan yksilön oikeuksiin ja velvollisuuksiin, mikä vaatii myös siltä osin eduskunnan suostumusta. Voimaansaattamislain 6 §:n seuraukset sopimusrikkomuksista ovat verrannolliset niihin liikennepalvelulain 262 §:ssä mainittuihin sanktioihin, joita Suomessa sovelletaan suomalaisen yrittäjänsä tämän syyllistyttyä luvattomaan ammattimaisen liikenteen harjoittamiseen.

Sopimuksen 9 artiklan velvoitetta täydentää myös lakiehdotuksen 8 §, joka sisältää valvontaviranomaisen mahdollisuuden keskeyttää kuljetus, jos kuljettajalla ei ole sopimuksessa mainittuja asiakirjoja. Sekä 6 ja 8 pykälä on arvioitava perustuslain mukaisen elinkeinovapauden rajoituksen kannalta. Voimaansaattamislain 6 §:n säännös vastaisi edellä kuvatusti liikennepalvelulain 262 §:n säännöstä sanktioista, ja olisi siten sanamuodoltaan yhtä tarkkarajainen, täsmällinen ja oikeasuhtainen kuin liikennepalvelulain säännös. Voimaansaattamislain 8 §:n säännös kuljetuksen keskeyttämisestä sanamuodoiltaan pääosin liikennepalvelulain 200 §:n säännöstä, jonka mukaan poliisi-, tulli- ja rajavartiomiehellä on oikeus tarkastaa liikennepalvelulaissa kuljetuksen suorittamiseksi edellytetyt asiakirjat. 200 §:n mukaan Poliisi-, tulli- ja rajavartiomies voi keskeyttää kuljetuksen, jos edellä tarkoitettut asiakirjat tai tiedot eivät ole saatavissa, jollei ole erityistä syytä sallia kuljetuksen jatkamista.

12.2 Käsittelyjärjestys

Koska sopimus ei sisällä määräyksiä, jotka koskisivat perustuslakia sen 94 §:n 2 momentissa tai 95 §:n 2 momentissa tarkoitettulla tavalla, sopimus voidaan hallituksen käsityksen mukaan hyväksyä äänen enemmistöllä. Myös sopimuksen voimaansaattamisesta ja soveltamisesta annettavaksi ehdotettu laki sekä lakiin sakan täytäntöönpanosta ehdotettut muutokset voidaan hyväksyä tavallisen lain säätämisjärjestyksessä.

1. ponsi

Edellä olevan perusteella ja perustuslain 94 §:n mukaisesti esitetään, että eduskunta hyväksyisi kansainvälisestä taksiliikenteestä tiellä Suomen tasavallan hallituksen ja Norjan kuningaskunnan hallituksen välillä Oslossa 13.3.2025 tehdyn sopimuksen.

2. ponsi

Koska sopimus sisältää määräyksiä, jotka kuuluvat lainsäädännön alaan, annetaan samalla eduskunnan hyväksyttäväksi hyväksyttäviksi seuraavat lakiehdotukset:

1.

Laki

kansainvälistä taksiliikennettä tiellä koskevan Norjan kanssa tehdyn sopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta ja sopimuksen soveltamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Sopimuksen voimaansaattaminen

Kansainvälistä taksiliikennettä tiellä koskevan Suomen tasavallan hallituksen ja Norjan kuningaskunnan hallituksen välillä Oslissa 13 päivänä maaliskuuta 2025 tehdyn sopimuksen, jäljempänä *taksiliikennesopimus*, lainsäädännön alaan kuuluvat määräykset ovat lakina voimassa sellaisina kuin Suomi on niihin sitoutunut.

2 §

Taksiyrityksien velvollisuudet

Suomeen sijoittunut taksiyritys on velvollinen taksiliikennesopimuksen mukaista liikennettä harjoittaessaan:

- 1) noudattamaan kuluttajahintoja koskevia liikenteen palveluista annetuin lain (320/2017) säännöksiä ja niiden nojalla annettuja määräyksiä, joita taksiyrityksen on noudatettava kotimaan liikenteessä; ja
- 2) noudattamaan liikenteen palveluista annetun lain 15 a §:n säännöksiä taksimatkasta kerättävistä tiedoista.

Suomeen sijoittuneen taksiyrityksen ja sen palveluksessa olevan kuljettajan on harjoittaessaan taksiliikennesopimuksen mukaista taksiliikennettä valittava asiakkaan kannalta edullisin ja taroituksenmukaisin reitti tai ajettava asiakkaan ehdottamaa reittiä.

3 §

Luvan peruuttaminen

Liikenne- ja viestintävirasto voi peruuttaa taksiliikenteen harjoittamiseen oikeuttavan luvan määräajaksi, jos sillä on aihetta epäillä, että liikennettä on harjoitettu vastoin taksiliikennesopimuksen 3 tai 4 artiklan määräyksiä. Lupa voidaan peruuttaa kokonaan vain, jos liikennettä on harjoitettu vakavasti ja olennaisesti vastoin taksiliikennesopimuksen 3 tai 4 artiklan määräyksiä.

Liikenne- ja viestintävirasto voi peruuttaa taksiliikenteen harjoittamiseen oikeuttavan luvan myös, jos 2 §:n säännöksiä on vakavasti ja olennaisesti laiminlyöty tai rikottu.

Liikenne- ja viestintävirasto voi ottaa lupa-asiakirjan haltuunsa asian selvittämisen ajaksi välittömästi 1 ja 2 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa. Lupa-asiakirja on viipymättä palautettava, jos lupa ei peruuteta.

Liikenne- ja viestintäviraston on 1 ja 2 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa taksiliikenteen harjoittamiseen oikeuttavan luvan peruuttamisen sijasta annettava taksiyritykselle huomautus tai varoitus, jos luvan peruuttaminen on kohtuutonta ja ilmenneet puutteet, rikkomukset tai laiminlyönnit voidaan korjata. Virasto voi antaa varoituksen kuitenkin vain, jos huomautusta ei asiasta ilmenevät seikat kokonaisuudessaan huomioon ottaen voida pitää riittävänä.

Jos luvan peruuttamiseen tai varoituksen antamisen peruste on sellainen, että se voidaan korjata, Liikenne- ja viestintäviraston on ennen luvan peruuttamista tai varoituksen antamista annettava taksiyritykselle mahdollisuus korjata puute tai laiminlyönti Liikenne- ja viestintäviraston asettamassa määräajassa.

4 §

Asiakirjarikkomuksesta määrättävä liikennevirhemaksu

Kuljettajalle voidaan määrätä 40 euron liikennevirhemaksu, jos hän tahallaan tai huolimattomuudesta rikkoo, mitä ajoneuvoa kuljettaessa vaadittavien asiakirjojen mukaan pitämisestä ja esittämisestä määrätään taksiliikennesopimuksen 5 artiklassa.

Liikennevirhemaksun määräämisestä, tiedoksiannosta ja muutoksenhausta säädetään tieliikennelaissa (729/2018). Liikennevirhemaksun täytäntöönpanosta säädetään sakon täytäntöönpanosta annetussa laissa (672/2002).

5 §

Verotus

Norjaan sijoittuneen taksiyrityksen, jolla on oikeus harjoittaa taksiliikennettä Norjassa, ei katsota autoverolain (777/2020) 2 §:n 2 momentissa tarkoitettulla tavalla ottaneen ajoneuvoa käyttöön liikenteeseen Suomen alueella sillä perusteella, että ajoneuvoa käytetään taksiliikenteeseen taksiliikennesopimuksen mukaisesti.

6 §

Suomen ja Norjan välisen taksiliikenteen luvaton harjoittaminen

Joka

- 1) harjoittaa ammattimaista henkilöiden kuljettamista tiellä ajoneuvolaissa (82/2021) tarkoitettulla henkilöautolla, pakettiautolla, kuorma-autolla, kolmipyörällä, kevyellä nelipyörällä tai raskaalla nelipyörällä ilman taksiliikennesopimuksen 6 artiklassa edellytettyä taksiliikenteeseen harjoittamiseen oikeuttavaa lupaa tai
- 2) harjoittaa taksiliikennettä vastoin taksiliikennesopimuksen 3 tai 4 artiklan määräyksiä, on tuomittava *luvattomasta Suomen ja Norjan väliseen taksiliikenteen harjoittamisesta sakon* tai vankeuteen enintään kuudeksi kuukaudeksi.

7 §

Viranomaisen oikeus saada tietoja

Liikenne- ja viestintävirastolla on oikeus salassapitosäännösten estämättä saada taksiliikennesopimuksen 9 artiklassa tarkoitettua ilmoitusvelvollisuutta varten välttämättömiä taksirytyksen edustajia koskevia tietoja rikosrekisteristä tai sakkorekisteristä.

8 §

Viranomaisen oikeus keskeyttää kuljetus

Poliisi-, tulli-, tai rajavartiolaitosviranomaisella voi keskeyttää kuljetuksen, jos kuljettaja ei voi esittää 6 artiklassa mainittuja asiakirjoja.

9 §

Muutoksenhaku

Tämän lain nojalla tehtyyn päätökseen saa vaatia oikaisua. Oikaisuvaatimuksesta säädetään hallintolaissa (434/2003). Muutoksenhausta hallintotuomioistuimeen säädetään oikeudenkäynnistä hallintoasioissa annetussa laissa (808/2019).

10 §

Valtuutus

Sopimuksen muiden määräysten voimaansaattamisesta ja tämän lain voimaantulosta säädetään valtioneuvoston asetuksella.

2.

Laki

sakon täytäntöönpanosta annetun lain 1 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan sakon täytäntöönpanosta annetun lain (672/2002) 1 §:n 2 momentin 55 kohta, sellaisena kuin se on laissa 845/2024,
lisätään 1 §:n 2 momenttiin, sellaisena kuin se on laeissa X, uusi 56 kohta:

1 §

Lain soveltamisala

Tässä laissa säädetään seuraavien rangaistusluonteisten hallinnollisten seuraamusten täytäntöönpanosta:

- 1) rahanpesun ja terrorismin rahoittamisen estämisestä annetun lain (444/2017) 8 luvun 1 §:ssä tarkoitettu rikemaksu ja 3 §:ssä tarkoitettu seuraamusmaksu;
- 2) luonnollisten henkilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä sekä näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta ja direktiivin 95/46/EY kumoamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/679 83 (yleinen tietosuoja-asetus) artiklassa tarkoitettu hallinnollinen seuraamusmaksu;
- 3) Finanssivalvonnasta annetun lain (878/2008) 38 §:ssä tarkoitettu rikemaksu ja 40 §:ssä tarkoitettu seuraamusmaksu;
- 4) lentoliikenteen matkustajarekisteritietojen käytöstä terrorismirikosten ja vakavan rikollisuuden torjunnassa annetun lain (657/2019) 13 §:ssä tarkoitettu lentoliikenteen harjoittajan seuraamusmaksu;
- 5) Finanssivalvonnan tai tuomioistuimen määräämä kuluttajansuojaviranomaisten eräistä toimivaltuuksista annetussa laissa (566/2020) tarkoitettu seuraamusmaksu;
- 6) elintarvikemarkkinalain (1121/2018) 12 a §:ssä tarkoitettu seuraamusmaksu;
- 7) markkinaoikeuden määräämä arpajaislaissa (1047/2001) tarkoitettu seuraamusmaksu;
- 8) ulkomaalaislain (301/2004) 179 §:ssä tarkoitettu liikenteenharjoittajan seuraamusmaksu;
- 9) kaupparekisterilain (564/2023) 24 §:ssä tarkoitettu kaupparekisteri-ilmoituksen laiminlyöntimaksu ja 25 §:ssä tarkoitettu tilinpäätöksen myöhästymismaksu;
- 10) merenkulun ympäristönsuojelulain (1672/2009) 3 luvun 1 §:ssä tarkoitettu öljypäästömaksu sekä 7 b luvun 1 §:ssä tarkoitettu kasvihuonekaasuintensiteettimaksu ja mainitun luvun 2 §:ssä tarkoitettu maasähkön käyttövelvoitteen laiminlyönnistä määrättävä maksu;
- 11) tilaajan selvitysvelvollisuudesta ja vastuusta ulkopuolista työvoimaa käytettäessä annetun lain (1233/2006) 9 §:ssä tarkoitettu laiminlyöntimaksu;
- 12) työopimuslain (55/2001) 2 luvun 7 b §:ssä tarkoitettu laiminlyöntimaksu ja 11 a luvun 3 §:ssä tarkoitettu seuraamusmaksu sekä merityöopimuslain (756/2011) 2 luvun 6 b §:ssä tarkoitettu laiminlyöntimaksu;
- 13) työntekijöiden lähettämisestä annetun lain (447/2016) 35 §:ssä tarkoitettu laiminlyöntimaksu;

- 14) kuitintarjoamisvelvollisuudesta käteiskaupassa annetun lain (658/2013) 6 §:ssä tarkoitettu laiminlyöntimaksu;
- 15) yhteisen kalastuspolitiikan seuraamusjärjestelmästä ja valvonnasta annetun lain (1188/2014) 49 §:ssä tarkoitettu rikkomusmaksu ja 51 §:ssä tarkoitettu seuraamusmaksu;
- 16) alkoholilain (1102/2017) 71 §:ssä tarkoitettu seuraamusmaksu;
- 17) siemenlain (600/2019) 35 §:ssä tarkoitettu seuraamusmaksu;
- 18) kasvinterveyslain (1110/2019) 26 §:ssä tarkoitettu seuraamusmaksu;
- 19) eläinten sekä eräiden tavaroiden tuontivalvonnasta annetun lain (1277/2019) 15 §:ssä tarkoitettu tuontivalvonnan seuraamusmaksu;
- 20) tieliikennelain (729/2018) 161 §:ssä tarkoitettu liikennevirhemaksu;
- 21) ajokorttilain (386/2011) 93 §:n 2 momentissa tarkoitettu liikennevirhemaksu;
- 22) vesiliikennelain (782/2019) 122 §:ssä tarkoitettu liikennevirhemaksu;
- 23) liikenteen palveluista annetun lain (320/2017) 268 §:ssä tarkoitettu liikennevirhemaksu;
- 24) ajoneuvolain (82/2021) 195 §:ssä tarkoitettu liikennevirhemaksu ja 189–192 §:ssä tarkoitettu seuraamusmaksu;
- 25) rehulain (1263/2020) 51 §:ssä tarkoitettu rehuvalvonnan seuraamusmaksu;
- 26) elintarvikelain (297/2021) 67 §:ssä tarkoitettu elintarvikevalvonnan seuraamusmaksu;
- 27) eläintautilain (76/2021) 94 a §:ssä tarkoitettu eläintautivalvonnan seuraamusmaksu;
- 28) eläinten tunnistamisesta ja rekisteröinnistä annetun lain (1069/2021) 36 §:ssä tarkoitettu eläinten tunnistamis- ja rekisteröintivalvonnan seuraamusmaksu ja 37 §:ssä tarkoitettu eläimen tunnistusasiakirjan mukana pitämistä ja esittämistä koskevan velvollisuuden rikkomisesta määrättävä liikennevirhemaksu; 29) luonnonmukaisesta tuotannosta annetun lain (1330/2021) 38 §:ssä tarkoitettu luomunvalvonnan seuraamusmaksu;
- 30) jalkineiden ja tekstiilituotteiden vaatimustenmukaisuudesta annetun lain (265/2022) 8 ja 9 §:ssä tarkoitettu seuraamusmaksu;
- 31) lannoitelain (711/2022) 37 §:ssä tarkoitettu lannoitevalvonnan seuraamusmaksu;
- 32) eläimistä saatavista sivutuotteista annetun lain (517/2015) 63 a §:ssä tarkoitettu sivutuotevalvonnan seuraamusmaksu;
- 33) avaruustoiminnasta annetun lain (63/2018) 21 §:ssä tarkoitettu seuraamusmaksu; 34) verkossa tapahtuvaan terroristisen sisällön levittämiseen puuttumisesta annetun lain (99/2023) 4 §:ssä tarkoitettu seuraamusmaksu;
- 35) vaarallisten aineiden kuljetuksesta annetun lain (541/2023) 141 §:ssä tarkoitettu liikennevirhemaksu ja 142 §:ssä tarkoitettu seuraamusmaksu;
- 36) luotsauslain (561/2023) 68 §:ssä tarkoitettu seuraamusmaksu;
- 37) sähköisen viestinnän palveluista annetun lain (917/2014) 333 §:ssä tarkoitettu teleyrityksen seuraamusmaksu, 334 §:ssä tarkoitettu televisio- tai radiotoiminnan harjoittajan seuraamusmaksu ja 334 a §:ssä tarkoitettu datan välityspalvelujen tarjoajan seuraamusmaksu;
- 38) verkon välityspalvelujen valvonnasta annetun lain (18/2024) 14–17 ja 20 §:ssä tarkoitettu seuraamusmaksu;
- 39) alusliikennepalvelulain (623/2005) 29 §:ssä tarkoitettu liikennevirhemaksu;
- 40) ylikuormamaksusta annetussa laissa (51/1982) tarkoitettu ylikuormamaksu;
- 41) kilpailulain (948/2011) 12, 37 a ja 47 a §:ssä tarkoitettut seuraamusmaksut;
- 42) jätelain (646/2011) 131 §:ssä tarkoitettu laiminlyöntimaksu;
- 43) sähkö- ja maakaasumarkkinoiden valvonnasta annetun lain (590/2013) 16 §:ssä tarkoitettu seuraamusmaksu ja 20 a §:ssä tarkoitettu rikemaksu;
- 44) päästökauppalain (1270/2023) 92 §:ssä tarkoitettu päästöoikeuden ylitysmaksu;
- 45) tilintarkastuslain (1141/2015) 10 luvun 5 §:ssä tarkoitettu seuraamusmaksu;
- 46) julkisista puolustus- ja turvallisuushankinnoista annetun lain (1531/2011) 100 §:ssä tarkoitettu seuraamusmaksu;

47) julkisista hankinnoista ja käyttöoikeussopimuksista annetun lain (1397/2016) 158 §:ssä tarkoitettu seuraamusmaksu;

48) pankki- ja maksutilien valvontajärjestelmästä annetun lain (571/2019) 12 §:ssä tarkoitettu rikemaksu;

49) biopolttoöljyn käytön edistämisestä annetun lain (418/2019) 13 §:ssä tarkoitettu seuraamusmaksu ja 14 §:ssä tarkoitettu virhemaksu;

50) uusiutuvien polttoaineiden käytön edistämisestä liikenteessä annetun lain (446/2007) 11, 11 a § ja 11 e §:ssä tarkoitettu seuraamusmaksu ja 12 §:ssä tarkoitettu virhemaksu;

51) hiilen energiakäytön kieltämisestä annetun lain (416/2019) 13 §:ssä tarkoitettu seuraamusmaksu;

52) kansainvälistä taksiliikennettä tiellä koskevan Ruotsin kanssa tehdyn sopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta ja sopimuksen soveltamisesta annetun lain (559/2012) 3 a §:ssä tarkoitettu liikennevirhemaksu;

53) kasvinsuojeluaineista annetun lain (1563/2011) 40 a §:ssä tarkoitettu kasvinsuojeluainevalvonnan seuraamusmaksu;

54) ilmailulain (864/2014) 151 a ja 151 b §:ssä tarkoitettu seuraamusmaksu;

55) fossiilisen polttoaineen jakelun päästökaupasta annetun lain (1066/2024) 34 §:ssä tarkoitettu päästöoikeuden ylitysmaksu;

56) kansainvälistä taksiliikennettä tiellä koskevan Norjan kanssa tehdyn sopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta ja sopimuksen soveltamisesta annetun lain (X/X) 4 §:ssä tarkoitettu liikennevirhemaksu;

Tämä laki tulee voimaan X päivänä X kuuta 20 .

Helsingissä x.x.20xx

Pääministeri

Petteri Orpo

Liikenne- ja viestintäministeri Lulu Ranne

Sopimusteksti

SOPIMUS SUOMEN TASAVALLAN HALLITUKSEN JA NORJAN KUNINGASKUNNAN HALLITUKSEN VÄLILLÄ KANSAINVÄLISESTÄ TAKSILIIKENTEESTÄ TIELLÄ

Suomen tasavallan hallitus ja Norjan kuningaskunnan hallitus, jäljempänä osapuolet, jotka haluavat edistää maiden välisen taksiliikenteen kehitystä tiellä, ovat sopineet seuraavaa:

I

Soveltamisala

1 artikla

Tämän sopimuksen määräyksiä sovelletaan osapuolten alueiden väliseen kansainväliseen taksiliikenteeseen.

II

Määritelmät

2 artikla

Tässä sopimuksessa tarkoitetaan

- a) taksiliikenteellä aikatauluun sitomatonta, korvausta vastaan harjoitettavaa ammattimaista henkilökuljetusliikennettä joko autolla, joka on tarkoitettu enintään kahdeksan henkilön kuljettamiseen kuljettajaa lukuun ottamatta, tai muulla ajoneuvolla, jonka toinen osapuolista on hyväksynyt taksiliikenteen käyttöön. Ajoneuvon on oltava rekisteröity Suomeen tai Norjaan.
- b) taksiyrityksellä luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka on sijoittunut osapuolen alueelle ja jolla on lupa harjoittaa taksiliikennettä siellä sovellettavan kansallisen lainsäädännön mukaan.
- c) kotivaltiolta osapuolta, jossa taksiyrityksellä on lupa harjoittaa taksiliikennettä kansallisen lainsäädännön mukaan.

III

Taksiliikenteen edellytykset

3 artikla

Taksiyritys saa harjoittaa taksiliikennettä osapuolten alueiden välillä seuraavasti:

- a) Osapuolen alueelle sijoittunut taksiyritys saa ottaa matkustajia kotivaltioista ja kuljettaa heidät toisen osapuolen alueelle.
- b) Osapuolen alueelle sijoittunut taksiyritys saa ottaa matkustajia toisen osapuolen alueelta ja kuljettaa heidät takaisin kotivaltioon, jos kuljetus on tilattu ennakoon.
- c) Osapuolen alueelle sijoittunut taksiyritys saa harjoittaa taksiliikennettä toisen osapuolen alueen kautta kolmanteen maahan ottamatta uusia matkustajia.

4 artikla

Osapuolen alueelle sijoittunut taksiyritys ei saa harjoittaa taksiliikennettä

- a) toisen osapuolen alueella kahden tai useamman paikan välillä (kabotaasi), eikä
- b) toisen osapuolen alueelta kolmanteen maahan eikä päinvastoin.

5 artikla

Sen, joka hoitaa taksiliikennettä tämän sopimuksen mukaisesti, on luvanvaraisen kuljetuksen aikana

- a) rekisteröitävä kuljetus taksamittariin tai muuhun laitteeseen tai järjestelmään, jos taksiyrittäjän kotivaltiossa voimassa oleva lainsäädäntö sitä edellyttää;
- b) noudatettava taksiyrittäjän kotivaltion voimassa olevaa kansallista lainsäädäntöä taksimatkan hinnoittelusta;
- c) noudatettava taksiyrittäjän kotivaltion voimassa olevaa kansallista lainsäädäntöä taksimatka-kerätyksistä tiedoista;
- d) pidettävä mukanaan tämän sopimuksen 6 artiklassa mainitut asiakirjat;
- e) pyydettyä esitettävä edellä d kohdassa tarkoitetut asiakirjat toimivaltaisille viranomaisille;
- f) valittava asiakkaan kannalta edullisin ja tarkoituksenmukaisin reitti tai asiakkaan valitsema reitti;
- g) täytettävä taksivalaisimen käyttöä ja taksin merkintöjä koskevat vaatimukset, joita taksiyrittäjän kotivaltion voimassa oleva kansallinen lainsäädäntö edellyttää.

6 artikla

Edellä 5 artiklan d kohdassa tarkoitetut asiakirjat ovat

- a) Suomessa kotipaikkaansa pitävien taksiyrittäjien osalta

1. jäljennös taksiliikenteen harjoittamiseen oikeuttavasta asiakirjasta;
 2. taksinkuljettajan ajolupa;
 3. rekisteröintitodistuksen osa I, todisteena siitä, että ajoneuvoa saa käyttää ulkomailla;
 4. taksamittarin tai muun laitteen tai järjestelmän sinetöintitodistus, jos kansallinen lainsäädäntö sellaista edellyttää;
 5. kuljettajan henkilökohtainen ajopäiväkirja;
 6. jos autossa on turvakamera, kameran rekisteriseloste.
- b) Norjassa kotipaikkaansa pitävien taksiyritysten osalta
1. vognkort/ajoneuvon rekisteröintitodistus;
 2. ajokortti;
 3. alkuperäinen lupa-asiakirja;
 4. kjøreseddel/ajolupa
 5. ajoneuvon vuokraus- tai leasingsopimus, jos luvanhaltijaa ei ole merkitty omistajaksi ajoneuvon rekisteröintitodistukseen.

7 artikla

- a) Osapuolen alueelle sijoittunut taksiyrittäjä, joka suorittaa kuljetuksia toisen osapuolen alueella tämän sopimuksen mukaisesti, on vapautettu kaikista kansallisista veroista ja maksuista, joita peritään tieliikenteestä ja ajoneuvon hallussapidosta toisen osapuolen alueella, lukuun ottamatta polttoaineveroa. Tämä pätee ainoastaan sillä ehdolla, että käytettäviä ajoneuvoja ei ole rekisteröity toisen osapuolen alueella.
- b) Tämän sopimuksen mukainen verovapaus ei koske teiden ja siltojen käytöstä perittäviä veroja ja maksuja eikä arvonlisäveroja.

8 artikla

Taksiyritysten ja taksinkuljettajien on toisen osapuolen alueella kuljetuksia suorittaessaan noudatettava sillä alueella sovellettavaa kansallista lainsäädäntöä.

9 artikla

Jos osapuolen alueelle sijoittunut taksiyrittäjä toisen osapuolen alueella suorittamansa kuljetuksen aikana rikkoo tämän sopimuksen määräystä tai määräyksiä, on rikkomuspaikan toimivaltaisen viranomaisen alueellaan sovellettavista oikeudellisista seuraamuksista riippumatta ilmoitettava asiasta toisen osapuolen toimivaltaiselle viranomaiselle, jonka tulee ryhtyä kansallisen lainsäädännön edellyttämiin toimenpiteisiin. Osapuolten toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava toisilleen asiassa päätetyistä seuraamuksista.

IV Loppumääräykset

10 artikla

- a) Osapuolet ilmoittavat toisilleen diplomaattiteitse sopimuksen 5 artiklassa, 9 artiklassa ja 11 artiklassa tarkoitetut toimivaltaiset viranomaiset.
- b) Osapuolet ilmoittavat toisilleen diplomaattiteitse, jos toimivaltaiset viranomaiset muuttuvat.

11 artikla

- a) Sopimuksen täytäntöönpanoon liittyvien kysymyksien käsittelemiseksi perustetaan sekakomitea. Sekakomitea kokoontuu tarvittaessa jommankumman osapuolen pyynnöstä. Sekakomitea muodostuu osapuolten toimivaltaisten viranomaisten edustajista.
- b) Sopimuksen tulkinnasta tai täytäntöönpanosta aiheutuvat riidat, joita toimivaltaiset viranomaiset eivät pysty ratkaisemaan yksimielisesti, ratkaistaan osapuolten kesken.

12 artikla

- a) Tätä sopimusta voidaan muuttaa osapuolten kirjallisella sopimuksella.
- b) Osapuolet ilmoittavat toisilleen diplomaattiteitse, kun ne ovat täyttäneet muutossopimuksen voimaantulon edellyttämät perustuslailliset vaatimukset. Muutossopimus tulee voimaan kolmenkymmenen (30) päivän kuluttua siitä, kun jälkimmäinen ilmoitus on vastaanotettu.

V Voimaantulo

13 artikla

- a) Osapuolet ilmoittavat toisilleen diplomaattiteitse, kun ne ovat täyttäneet tämän sopimuksen voimaantulon edellyttämät perustuslailliset vaatimukset. Sopimus tulee voimaan kolmenkymmenen (30) päivän kuluttua siitä, kun jälkimmäinen ilmoitus on vastaanotettu.
- b) Osapuoli voi irtisanoa tämän sopimuksen lähettämällä asiasta kirjallisen ilmoituksen toiselle osapuolelle diplomaattiteitse. Irtisanominen tulee voimaan kuuden (6) kuukauden kuluttua siitä, kun toinen osapuoli on saanut ilmoituksen.

Tämän vakuudeksi ovat allekirjoittaneet, asianmukaisesti siihen valtuutettuina, allekirjoittaneet tämän sopimuksen.

Tehty Osllossa 13 päivänä maaliskuuta 2025 kahtena kappaleena suomen, ruotsin ja norjan kielellä, kaikkien tekstien ollessa yhtä todistusvoimaiset.

Suomen tasavallan hallituksen puolesta

puolesta

Norjan kuningaskunnan hallituksen

2.

Laki

sakon täytäntöönpanosta annetun lain 1 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan sakon täytäntöönpanosta annetun lain (672/2002) 1 §:n 2 momentin 55 kohta, sellaisena kuin se on laissa 845/2024,
lisätään 1 §:n 2 momenttiin, sellaisena kuin se on laeissa X, uusi 56 kohta:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

1 §

1 §

Lain soveltamisala

Lain soveltamisala

Tässä laissa säädetään seuraavien rangaistusluonteisten hallinnollisten seuraamusten täytäntöönpanosta:

1) rahanpesun ja terrorismin rahoittamisen estämisestä annetun lain (444/2017) 8 luvun 1 §:ssä tarkoitettu rikemaksu ja 3 §:ssä tarkoitettu seuraamusmaksu;

2) luonnollisten henkilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä sekä näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta ja direktiivin 95/46/EY kumoamisesta annetun Euroopan parlamentin

ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/679 83 (yleinen tietosuoja-asetus) artiklassa tarkoitettu

hallinnollinen seuraamusmaksu;

3) Finanssivalvonnasta annetun lain (878/2008) 38 §:ssä tarkoitettu rikemaksu ja 40 §:ssä

tarkoitettu seuraamusmaksu;

4) lentoliikenteen matkustajarekisteritietojen käytöstä terrorismirikosten ja vakavan rikollisuuden torjunnassa annetun lain (657/2019) 13 §:ssä tarkoitettu lentoliikenteen harjoittajan seuraamusmaksu;

5) Finanssivalvonnan tai tuomioistuimen määräämä kuluttajansuojaviranomaisten eräistä

Tässä laissa säädetään seuraavien rangaistusluonteisten hallinnollisten seuraamusten täytäntöönpanosta:

1) rahanpesun ja terrorismin rahoittamisen estämisestä annetun lain (444/2017) 8 luvun 1

§:ssä tarkoitettu rikemaksu ja 3 §:ssä tarkoitettu seuraamusmaksu;

2) luonnollisten henkilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä sekä näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta ja direktiivin 95/46/EY kumoamisesta annetun Euroopan parlamentin

ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/679 83 (yleinen tietosuoja-asetus) artiklassa tarkoitettu

hallinnollinen seuraamusmaksu;

3) Finanssivalvonnasta annetun lain (878/2008) 38 §:ssä tarkoitettu rikemaksu ja 40 §:ssä

tarkoitettu seuraamusmaksu;

4) lentoliikenteen matkustajarekisteritietojen käytöstä terrorismirikosten ja vakavan rikollisuuden torjunnassa annetun lain (657/2019) 13 §:ssä tarkoitettu lentoliikenteen harjoittajan seuraamusmaksu;

toimivaltuuksista annetussa laissa (566/2020) tarkoitettu seuraamusmaksu;

6) elintarvikemarkkinalain (1121/2018) 12 a §:ssä tarkoitettu seuraamusmaksu;

7) markkinaoikeuden määräämä arpajaislaissa (1047/2001) tarkoitettu seuraamusmaksu;

8) ulkomaalaislain (301/2004) 179 §:ssä tarkoitettu liikenteenharjoittajan seuraamusmaksu;

9) kaupparekisterilain (564/2023) 24 §:ssä tarkoitettu kaupparekisteri-ilmoituksen laiminlyöntimaksu ja 25 §:ssä tarkoitettu tilinpäätöksen myöhästymismaksu;

10) merenkulun ympäristönsuojelulain (1672/2009) 3 luvun 1 §:ssä tarkoitettu öljypäästömaksu sekä 7 b luvun 1 §:ssä tarkoitettu kasvihuonekaasuintensiteettimaksu ja mainitun luvun 2 §:ssä tarkoitettu maasähkön käyttövelvoitteen laiminlyönnistä määrättävä maksu;

11) tilaajan selvitysvelvollisuudesta ja vastuusta ulkopuolista työvoimaa käytettäessä annetun lain (1233/2006) 9 §:ssä tarkoitettu laiminlyöntimaksu;

12) työsopimuslain (55/2001) 2 luvun 7 b §:ssä tarkoitettu laiminlyöntimaksu ja 11 a luvun 3 §:ssä tarkoitettu seuraamusmaksu sekä merityösopimuslain (756/2011) 2 luvun 6 b §:ssä tarkoitettu laiminlyöntimaksu;

13) työntekijöiden lähettämisestä annetun lain (447/2016) 35 §:ssä tarkoitettu laiminlyöntimaksu;

14) kuitintarjoamisvelvollisuudesta käteiskaupassa annetun lain (658/2013) 6 §:ssä tarkoitettu laiminlyöntimaksu;

15) yhteisen kalastuspolitiikan seuraamusjärjestelmästä ja valvonnasta annetun lain (1188/2014) 49 §:ssä tarkoitettu rikkomusmaksu ja 51 §:ssä tarkoitettu seuraamusmaksu;

16) alkoholilain (1102/2017) 71 §:ssä tarkoitettu seuraamusmaksu;

17) siemenlain (600/2019) 35 §:ssä tarkoitettu seuraamusmaksu;

18) kasvinterveyslain (1110/2019) 26 §:ssä tarkoitettu seuraamusmaksu;

19) eläinten sekä eräiden tavaroiden tuontivalvonnasta annetun lain (1277/2019) 15

5) Finanssivalvonnan tai tuomioistuimen määräämä kuluttajansuojaviranomaisten eräistä

toimivaltuuksista annetussa laissa (566/2020) tarkoitettu seuraamusmaksu;

6) elintarvikemarkkinalain (1121/2018) 12 a §:ssä tarkoitettu seuraamusmaksu;

7) markkinaoikeuden määräämä arpajaislaissa (1047/2001) tarkoitettu seuraamusmaksu;

8) ulkomaalaislain (301/2004) 179 §:ssä tarkoitettu liikenteenharjoittajan seuraamusmaksu;

9) kaupparekisterilain (564/2023) 24 §:ssä tarkoitettu kaupparekisteri-ilmoituksen laiminlyöntimaksu ja 25 §:ssä tarkoitettu tilinpäätöksen myöhästymismaksu;

10) merenkulun ympäristönsuojelulain (1672/2009) 3 luvun 1 §:ssä tarkoitettu öljypäästömaksu sekä 7 b luvun 1 §:ssä tarkoitettu kasvihuonekaasuintensiteettimaksu ja mainitun luvun 2 §:ssä tarkoitettu maasähkön käyttövelvoitteen laiminlyönnistä määrättävä maksu;

11) tilaajan selvitysvelvollisuudesta ja vastuusta ulkopuolista työvoimaa käytettäessä annetun lain (1233/2006) 9 §:ssä tarkoitettu laiminlyöntimaksu;

12) työsopimuslain (55/2001) 2 luvun 7 b §:ssä tarkoitettu laiminlyöntimaksu ja 11 a luvun 3 §:ssä tarkoitettu seuraamusmaksu sekä merityösopimuslain (756/2011) 2 luvun 6 b §:ssä tarkoitettu laiminlyöntimaksu;

13) työntekijöiden lähettämisestä annetun lain (447/2016) 35 §:ssä tarkoitettu laiminlyöntimaksu;

14) kuitintarjoamisvelvollisuudesta käteiskaupassa annetun lain (658/2013) 6 §:ssä tarkoitettu laiminlyöntimaksu;

15) yhteisen kalastuspolitiikan seuraamusjärjestelmästä ja valvonnasta annetun lain (1188/2014) 49 §:ssä tarkoitettu rikkomusmaksu ja 51 §:ssä tarkoitettu seuraamusmaksu;

16) alkoholilain (1102/2017) 71 §:ssä tarkoitettu seuraamusmaksu;

17) siemenlain (600/2019) 35 §:ssä tarkoitettu seuraamusmaksu;

§:ssä tarkoitettu tuontivalvonnan seuraamusmaksu;

20) tieliikennelain (729/2018) 161 §:ssä tarkoitettu liikennevirhemaksu;

21) ajokorttilain (386/2011) 93 §:n 2 momentissa tarkoitettu liikennevirhemaksu;

22) vesiliikennelain (782/2019) 122 §:ssä tarkoitettu liikennevirhemaksu;

23) liikenteen palveluista annetun lain (320/2017) 268 §:ssä tarkoitettu liikennevirhemaksu;

24) ajoneuvolain (82/2021) 195 §:ssä tarkoitettu liikennevirhemaksu ja 189–192 §:ssä tarkoitettu seuraamusmaksu;

25) rehulain (1263/2020) 51 §:ssä tarkoitettu rehuvalvonnan seuraamusmaksu;

26) elintarvikelain (297/2021) 67 §:ssä tarkoitettu elintarvikevalvonnan seuraamusmaksu;

27) eläintautilain (76/2021) 94 a §:ssä tarkoitettu eläintautivalvonnan seuraamusmaksu;

28) eläinten tunnistamisesta ja rekisteröinnistä annetun lain (1069/2021) 36 §:ssä tarkoitettu eläinten tunnistamis- ja rekisteröintivalvonnan seuraamusmaksu ja 37 §:ssä tarkoitettu eläimen tunnistusasiakirjan mukana pitämistä ja esittämistä koskevan velvollisuuden rikkomisesta määrättävä liikennevirhemaksu; 29) luonnonmukaisesta tuotannosta annetun lain (1330/2021) 38 §:ssä tarkoitettu luomuvälvönnän seuraamusmaksu;

30) jalkineiden ja tekstiilituotteiden vaatimustenmukaisuudesta annetun lain (265/2022) 8 ja 9 §:ssä tarkoitettu seuraamusmaksu;

31) lannoitelain (711/2022) 37 §:ssä tarkoitettu lannoitevalvonnan seuraamusmaksu;

32) eläimistä saatavista sivutuotteista annetun lain (517/2015) 63 a §:ssä tarkoitettu sivutuotevalvonnan seuraamusmaksu;

33) avaruustoiminnasta annetun lain (63/2018) 21 §:ssä tarkoitettu seuraamusmaksu; 34) verkossa tapahtuvaan terroristisen sisällön levittämiseen puuttumisesta annetun lain (99/2023) 4 §:ssä tarkoitettu seuraamusmaksu;

35) vaarallisten aineiden kuljetuksesta annetun lain (541/2023) 141 §:ssä tarkoitettu

18) kasvinterveyslain (1110/2019) 26 §:ssä tarkoitettu seuraamusmaksu;

19) eläinten sekä eräiden tavaroiden tuontivalvonnasta annetun lain (1277/2019) 15 §:ssä tarkoitettu tuontivalvonnan seuraamusmaksu;

20) tieliikennelain (729/2018) 161 §:ssä tarkoitettu liikennevirhemaksu;

21) ajokorttilain (386/2011) 93 §:n 2 momentissa tarkoitettu liikennevirhemaksu;

22) vesiliikennelain (782/2019) 122 §:ssä tarkoitettu liikennevirhemaksu;

23) liikenteen palveluista annetun lain (320/2017) 268 §:ssä tarkoitettu liikennevirhemaksu;

24) ajoneuvolain (82/2021) 195 §:ssä tarkoitettu liikennevirhemaksu ja 189–192 §:ssä tarkoitettu seuraamusmaksu;

25) rehulain (1263/2020) 51 §:ssä tarkoitettu rehuvalvonnan seuraamusmaksu;

26) elintarvikelain (297/2021) 67 §:ssä tarkoitettu elintarvikevalvonnan seuraamusmaksu;

27) eläintautilain (76/2021) 94 a §:ssä tarkoitettu eläintautivalvonnan seuraamusmaksu;

28) eläinten tunnistamisesta ja rekisteröinnistä annetun lain (1069/2021) 36 §:ssä tarkoitettu eläinten tunnistamis- ja rekisteröintivalvonnan seuraamusmaksu ja 37 §:ssä tarkoitettu eläimen tunnistusasiakirjan mukana pitämistä ja esittämistä koskevan velvollisuuden rikkomisesta määrättävä liikennevirhemaksu; 29) luonnonmukaisesta tuotannosta annetun lain (1330/2021) 38 §:ssä tarkoitettu luomuvälvönnän seuraamusmaksu;

30) jalkineiden ja tekstiilituotteiden vaatimustenmukaisuudesta annetun lain (265/2022) 8 ja 9 §:ssä tarkoitettu seuraamusmaksu;

31) lannoitelain (711/2022) 37 §:ssä tarkoitettu lannoitevalvonnan seuraamusmaksu;

32) eläimistä saatavista sivutuotteista annetun lain (517/2015) 63 a §:ssä tarkoitettu sivutuotevalvonnan seuraamusmaksu;

33) avaruustoiminnasta annetun lain (63/2018) 21 §:ssä tarkoitettu seuraamusmaksu; 34) verkossa tapahtuvaan terroristisen sisällön levittämiseen puuttumisesta annetun

liikennevirhemaksu ja 142 §:ssä tarkoitettu seuraamusmaksu;

36) luotsauslain (561/2023) 68 §:ssä tarkoitettu seuraamusmaksu;

37) sähköisen viestinnän palveluista annetun lain (917/2014) 333 §:ssä tarkoitettu teleyrityksen seuraamusmaksu, 334 §:ssä tarkoitettu televisio- tai radiotoiminnan harjoittajan seuraamusmaksu ja 334 a §:ssä tarkoitettu datan välityspalvelujen tarjoajan seuraamusmaksu;

38) verkon välityspalvelujen valvonnasta annetun lain (18/2024) 14–17 ja 20 §:ssä tarkoitettu seuraamusmaksu;

39) alusliikennepalvelulain (623/2005) 29 §:ssä tarkoitettu liikennevirhemaksu;

40) ylikuormamaksusta annetussa laissa (51/1982) tarkoitettu ylikuormamaksu;

41) kilpailulain (948/2011) 12, 37 a ja 47 a §:ssä tarkoitettut seuraamusmaksut;

42) jätelain (646/2011) 131 §:ssä tarkoitettu laiminlyöntimaksu;

43) sähkö- ja maakaasumarkkinoiden valvonnasta annetun lain (590/2013) 16 §:ssä tarkoitettu seuraamusmaksu ja 20 a §:ssä tarkoitettu rikemaksu;

44) päästökauppalain (1270/2023) 92 §:ssä tarkoitettu päästöoikeuden ylitysmaksu;

45) tilintarkastuslain (1141/2015) 10 luvun 5 §:ssä tarkoitettu seuraamusmaksu;

46) julkisista puolustus- ja turvallisuushankinnoista annetun lain (1531/2011) 100 §:ssä tarkoitettu seuraamusmaksu;

47) julkisista hankinnoista ja käyttöoikeussopimuksista annetun lain (1397/2016) 158 §:ssä tarkoitettu seuraamusmaksu;

48) pankki- ja maksutilien valvontajärjestelmästä annetun lain (571/2019) 12 §:ssä tarkoitettu rikemaksu;

49) biopolttoöljyn käytön edistämisestä annetun lain (418/2019) 13 §:ssä tarkoitettu seuraamusmaksu ja 14 §:ssä tarkoitettu virhemaksu;

50) uusiutuvien polttoaineiden käytön edistämisestä liikenteessä annetun lain (446/2007) 11, 11 a § ja 11 e §:ssä tarkoitettu seuraamusmaksu ja 12 §:ssä tarkoitettu virhemaksu;

lain (99/2023) 4 §:ssä tarkoitettu seuraamusmaksu;

35) vaarallisten aineiden kuljetuksesta annetun lain (541/2023) 141 §:ssä tarkoitettu liikennevirhemaksu ja 142 §:ssä tarkoitettu seuraamusmaksu;

36) luotsauslain (561/2023) 68 §:ssä tarkoitettu seuraamusmaksu;

37) sähköisen viestinnän palveluista annetun lain (917/2014) 333 §:ssä tarkoitettu teleyrityksen seuraamusmaksu, 334 §:ssä tarkoitettu televisio- tai radiotoiminnan harjoittajan seuraamusmaksu ja 334 a §:ssä tarkoitettu datan välityspalvelujen tarjoajan seuraamusmaksu;

38) verkon välityspalvelujen valvonnasta annetun lain (18/2024) 14–17 ja 20 §:ssä tarkoitettu seuraamusmaksu;

39) alusliikennepalvelulain (623/2005) 29 §:ssä tarkoitettu liikennevirhemaksu;

40) ylikuormamaksusta annetussa laissa (51/1982) tarkoitettu ylikuormamaksu;

41) kilpailulain (948/2011) 12, 37 a ja 47 a §:ssä tarkoitettut seuraamusmaksut;

42) jätelain (646/2011) 131 §:ssä tarkoitettu laiminlyöntimaksu;

43) sähkö- ja maakaasumarkkinoiden valvonnasta annetun lain (590/2013) 16 §:ssä tarkoitettu seuraamusmaksu ja 20 a §:ssä tarkoitettu rikemaksu;

44) päästökauppalain (1270/2023) 92 §:ssä tarkoitettu päästöoikeuden ylitysmaksu;

45) tilintarkastuslain (1141/2015) 10 luvun 5 §:ssä tarkoitettu seuraamusmaksu;

46) julkisista puolustus- ja turvallisuushankinnoista annetun lain (1531/2011) 100 §:ssä tarkoitettu seuraamusmaksu;

47) julkisista hankinnoista ja käyttöoikeussopimuksista annetun lain (1397/2016) 158 §:ssä tarkoitettu seuraamusmaksu;

48) pankki- ja maksutilien valvontajärjestelmästä annetun lain (571/2019) 12 §:ssä tarkoitettu rikemaksu;

49) biopolttoöljyn käytön edistämisestä annetun lain (418/2019) 13 §:ssä tarkoitettu seuraamusmaksu ja 14 §:ssä tarkoitettu virhemaksu;

50) uusiutuvien polttoaineiden käytön edistämisestä liikenteessä annetun lain (446/2007)

51) hiilen energiakäytön kieltämisestä annetun lain (416/2019) 13 §:ssä tarkoitettu seuraamusmaksu;

52) kansainvälistä taksiliikennettä tiellä koskevan Ruotsin kanssa tehdyn sopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta ja sopimuksen soveltamisesta annetun lain (559/2012) 3 a §:ssä tarkoitettu liikennevirhemaksu;

53) kasvinsuojeluaineista annetun lain (1563/2011) 40 a §:ssä tarkoitettu kasvinsuojeluainevalvonnan seuraamusmaksu;

54) ilmailulain (864/2014) 151 a ja 151 b §:ssä tarkoitettu seuraamusmaksu;

55) fossiilisen polttoaineen jakelun päästökaupasta annetun lain (1066/2024) 34 §:ssä tarkoitettu päästöoikeuden ylitysmaksu.

11, 11 a § ja 11 e §:ssä tarkoitettu seuraamusmaksu ja 12 §:ssä tarkoitettu virhemaksu;

51) hiilen energiakäytön kieltämisestä annetun lain (416/2019) 13 §:ssä tarkoitettu seuraamusmaksu;

52) kansainvälistä taksiliikennettä tiellä koskevan Ruotsin kanssa tehdyn sopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta ja sopimuksen soveltamisesta annetun lain (559/2012) 3 a §:ssä tarkoitettu liikennevirhemaksu;

53) kasvinsuojeluaineista annetun lain (1563/2011) 40 a §:ssä tarkoitettu kasvinsuojeluainevalvonnan seuraamusmaksu;

54) ilmailulain (864/2014) 151 a ja 151 b §:ssä tarkoitettu seuraamusmaksu;

55) fossiilisen polttoaineen jakelun päästökaupasta annetun lain (1066/2024) 34 §:ssä tarkoitettu päästöoikeuden ylitysmaksu;

56) kansainvälistä taksiliikennettä tiellä koskevan Norjan kanssa tehdyn sopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta ja sopimuksen soveltamisesta annetun lain (X/X) 4 §:ssä tarkoitettu liikennevirhemaksu;

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20

..